

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	1
E L Ő S Z Ó	3
2002.JANUÁR 30.	4
2002. JANUÁR 31.	4
ISTENI RÉSZ	6
AZ ISTENI FELADATRÓL	7
ÉLET	8
MI A SZERETET?	9
A SZERETETRŐL ISMÉT	10
A SZERETET TERMÉSZETE	11
TANÍTÁS A FIAIMNAK	14
A POZITÍV GONDOLKODÁSRÓL	15
AZ EMBERI HISZÉKENYSÉGRŐL	16
IMA	17
A TEMPLOMOKRÓL, ISTEN HÁZÁRÓL	19
HIVATÁSUNKRÓL, A SZERETETRŐL	19
A SZERETET EREJÉRŐL, A LÉLEK IGAZI TERMÉSZETÉNEK EREJÉRŐL	20
LEGYETEK ÖNMAGATOK!	21
A MINDENHATÓ ATYA RENDEZŐ EREJÉRŐL	22
ISTENRŐL ÉS A HOZZÁFORDULÓ BÉKÉJÉRŐL	23
AZ ANGYALOKRÓL	24
BIZALOMRÓL ÉS ELNÉZÉSRŐL	24
A FÖLDI TUDÁS TANÍTÓMESTEREIRŐL	25
A BÖLCSESSÉGRŐL	27
A SZÍVRŐL	28
AZ ÉRZELMEKRŐL	29
AZ ÉRZELMEKRŐL, MEGÉRZÉSEKRŐL, MEGBOCSÁTÁSRÓL	30
LEGYETEK ÖNMAGATOK!	32
A BÉKÉS EMBER	33
HITVALLÁS	34
A SZERETET EREJÉRŐL	34
A SZERETET MEGTARTÓ EREJÉRŐL	36
A KÍSÉRTÉSEKRŐL	37
„BÍZTATÁS”	38
A MEGÉRTÉSRŐL	39
A TANÍTÓKRÓL ÉS A TANÍTÁSOKRÓL	40
A MEGTAPASZTALÁSRÓL	40

A MEGTAPASZTALÁS ÚTJA	41
AZ ÚJKOR MEGISMERÉSÉRŐL.....	42
A TEREMTŐ ERŐRŐL	42
A KARMÁRÓL.....	43
TÜRELEMRŐL, KITARTÁSRÓL.....	44
SEMLEGES GONDOLKODÁSRÓL.....	44
AZ ALÁZATRÓL	45
A TEREMTÉSÉRŐL	46
A TEREMTÉS MEGÉRTÉSÉRŐL	47
A HIT EREJÉRŐL A MEGVILÁGOSODÁSBAN	49
A LÉLEK GYÓGYÍTÁSÁRÓL.....	49
AZ ISTENI SZERETETRŐL	50
ISMÉT A LÉLEK GYÓGYÍTÁSÁRÓL.....	51
A LÉLEKRŐL, A LÉLEK GYÓGYÍTÁSÁRÓL	52
ZÁRSZÓ	54

ELŐSZÓ

„Az élet fontos és nagy dolgait már kitaláltatok azelőtt, hogy megszülettetek volna. Amit most éltek egy terv. A tervből már sok-sok mindent megéltetek, de még sok pont hátra van. Senki nem ragadhat meg a falak felhúzásánál, ha házat épít. Előbb, vagy utóbb rá kell tenni a tetőt is, mert különben nem ház lesz amit épít, csak falak. A falakba, ha nem raktok ablakot és ajtót, akkor nem láttok ki, nem süt be a nap, nem tudtok kimenni, és hozzátok sem megy be senki. Mit építetek akkor? Börtönt, mert a falakra emlékeztetek csak, ahhoz ragaszkodtok, hogy téglát a téglára, és nem fogadjátok el más építómester tapasztalatát az ablakra, ajtóra, és tetőre vonatkozóan. A falak magassága sem mindegy, mert utána bontani kell esetleg belőle. Itt az idő, rakjatok ablakot, ajtót a szívetek házára. A tetőt Isten adja hozzá, hogy megvédjen benneteket a hidegtől, melegtől, esőtől, széltől.”

Ezeket a mondatokat már 5 éve, 2002-ben kaptam, sok-sok tanítással egyetemben.

A fájdalom nyitotta meg a kaput bennem, hogy az Égiek elküldjék segítségüket egy hang által, mely fejembe szólt csak. Zavarodott voltam, mert nem mondott újat, mint amiről már előtte az elolvasott könyvek sokasága szólt. De olyannyira boldog voltam amikor beszéltek hozzám, hogy azt leírni, kifejezni nem lehet. Nap-nap után leültem napfelkeltekor, hogy halljam, és írjam, ami nekem szól, és családomnak, ami gyógyulásunkat hozza, hozhatja.

Isten szólt hozzám, apám lelke által, angyali üdvözlésként, hogy tanulhassak, levethessem terhem, hogy a szívem, a szeretet uralkodhasson életemben. Válasz volt imáimra, könyörgéseimre. Tanítottak, szépen, lassan, az önismeretre, a bizalomra magamban, és az Égi rendező elvben. Mindennapi nyelven szóltak hozzám, az én nyelvemen, érthetően, és addig nem volt tovább lépés, míg egy téma teljesen nem lett kimerítve. A tanítások a szeretetről, a szeretet sokszínűségéről szóltak és arról, hogy miért nem tudjuk ezt a kincset használni, miért akad el az áramlása. Csak most értettem igazán meg, hogy a szeretet a lélegzetünk, ami éltet bennünket, ez a lényegünk. Igen ezért harcolunk, ennek az áramlása akad el bennünk, és ennek a hiányától vagyunk betegek, és ettől vagyunk boldogok, ha túlcserél bennünk.

Mohó voltam, és túl gyorsan akartam célba érni, elfogyott az erőm, túlterheltem magam. Elkésérített, hogy nem változik az életünk, nem tudtam kitörni. Igaz büszkeségemet is sértette, hogy családom nem úgy fogadta tőlem az „égi ajándékot”, mint ahogy én elvártam.

10 hónap után abbahagytam az üzenetek írását, és 5 évig nem nyúltam tollhoz.

A szakdolgozatom témájának választásánál először más témával akartam foglalkozni, de nem tudtam, falakba ütköztem.

Hónapokig mintegy szikla nehezedett rám a tehetetlenség, mert semmi nem jutott eszembe, csak az írásaim, amit nem akartam közzé tenni.

Kezembe vettem a füzeteimet, és mint a villám hasított belém a felismerés, hisz ezt tanultam az iskolában három éven keresztül, azért kerültem oda, hogy megtapasztalhassem mindazt, amit megelőlegeztek számomra.

Az angyal újból szólt bennem, és újra éreztem ugyanazt a boldogságot, amit már majdnem elfelejtettem, hiszen Isten tanított, szelíden, kedvesen, aprólékosan, türelmesen, ahogy az anya tanítja gyermekét.

2002.január 30.

„A tanítás magadban van. Azért kell tanulnod, hogy megtaláld, és hasznosítani tudd.

Én elkísérlek utadon, de csak azt tehetem, hogy MAGADHOZ vezetlek, segítem kibontani a tudásodat - amely már megvan-, ami az emberek, környezeted hasznára lesz. A Föld feladata megköveteli, hogy segítsétek a fölemelkedésében azzal, hogy Isten felé fordultok, és sok embert fordítatok feléje.

Az Égiek mutatják az utat.

Tegyétek a dolgokat, éljétek az életeteket, de a célról nem feledkezhetek meg soha.

A cél pedig az, hogy magatokhoz találjatok. Ha megtaláltátok a belső tudásokat, akkor megnyílik előttetek minden, amit még ma nem láttok, és fel sem foghattok.”

2002. január 31.

„Soha ne félj a holnaptól, mert a mai nap megalapozza a következőt. A reggel elhozza a holnapot, ami már ma. Örökös tegnap, ma és holnap. Ezt mondjátok időnek.

Látjátok-e, hogy a rózsza kibontja a szirmait. Pedig megteszi, és nem tudja előre, hogy így lesz, ezért nem is izgul rajta, csak teszi a dolgát, szívja a táplálékot, vizet, kapaszkodik a gyökereivel, és lélegzik. Számára csak ennyi jutott, de tökéletesen működik, és gyönyörűségetekre szolgál. Így tehát neked sem kell tartanod a holnaptól, hagyd, hogy a gyönyörűséget kinevelhessed, ami magadnak és másoknak is örömeire szolgál. A rózsza nem tudja, hogy holnap kap-e elegendő vizet, napfényt, vagy vihar csavarja-e ki tövestől, mégis úgy él ma, hogy nem törődik a holnappal.”

Nem agyaltam tovább, éreztem a szívemben, hogy igen, ez a dolgom, és írni kezdtem.

A felismerések sorra jöttek, Mintha az égiek erre a napra készítették volna 5 évvel ezelőtt.

Szinte napra egyezően a mai nappal kaptam a következő tanítást:

„Vágyak, álmok, akarat, mind-mind az ember terméke. Azért van mind, hogy boldoggá tegyen bennünket. Mert vágyainkat, álmainkat az akarat viszi el a megvalósuláshoz.

Ezen az úton segít benneteket még a szándék, ami többféle lehet a ti értékeitek szerint, jó, rossz, semleges. Ezek csak meghatározások, amelyek mögött saját magatok vagytok.

A szándékot az akarat határozza meg, hogy hová akarok eljutni és milyen gyorsan. A cél, a gyorsaság az emberi agyat megtévesztheti, és előbb érünk a cél közelébe, mint ahogy az számunkra jó lenne. Ez a szabad akarat, amikor te választasz a közbenső utak közül.

Az meg az „Isteni gondviselés, ha az eléd hozott lehetőségekből választasz akkor, amikor eléd hozták, mert itt az ideje.” Ebből azt vonhatod le, hogy oda érsz mindkét esetben, de nem egyszerre. Mindkét esetben vitt az akarat a szándékkal, de az idő különbséget okozott. Az idő, amit te már eltervezted életed előtt, és most a szándékaid a tervedet meggyorsítják. Ha pedig meggyorsítják, akkor lehet, hogy építményed, amit utadon raksz össze, bizonytalanná válik, nem lesz szilárd, hiszen a betonnak is kell idő, hogy megkössön.”

Úgy látszik 5 év kellett nekem is, hogy megkössön bennem mindaz, aminek meg kellett kötni.

Soha nem vagyunk egyedül, még ha azt is érezzük, hogy senki nem segít bennünket, és nincs kiút. Mint egy végtelenített magnószalagról állandóan szól az Univerzum üzenete, és mindenkinek, kivétel nélkül. Csak is rajtunk múlik, hogy belőle mit, és mikor hallunk meg. Erről egy későbbi beszélgetésben kaptam választ:

„Az üzeneteket, ahogy ti nevezitek a beszélgetéseinket a saját problémáitok hívják életre. Azért születnek ezek a témák, mert számotokra ezek jelentik a problémát, amihez Isten adja a segítséget. Azért születnek ilyen nyelvezettel, mert ezt használjátok, így értitek meg a legjobban. Azért ismétlem mindig ugyanazt, csak más szemszögből, hogy rögzüljön bennetek, és ez kitörölhetetlen legyen, a véreteké, részeteké váljon. Ez az alap, az élet, az út alapja, és az alap nélkül tovább építkezni nem lehet.

Nem a gyorsaság a fontos, hanem a biztonság, hogy soha, semmi ne tudjon eltéríteni, bizonytalanságot kelteni bennetek. Amikor a tanítás valakinek a részévé válik, akkor „élni” kezd, nemcsak elmondani tudja, hanem cselekedni is. Ez is technika, mint a gyógyítási technikák, de ez teljes gyógyulást hoz annak, aki megtanulta, és gyakorolni kezdi.

Ítékezés nélkül - önmagunk és mások felé -, aggodalmak nélkül élni, betegség nélkül, elégedetten a világra nézni a legnagyobb dolog. Ezt úgy nevezi az ember, hogy boldogság. Ez a boldogság azonban ne egy múló, pillanatnyi állapot legyen, hanem egy életforma. Ezt keresi mindenki, de kevés az, aki meg is találja. Nevezhetjük úgy is, hogy önmagunk megtalálása, és úgy is, hogy az igazi Isten megtalálása. De bárminek is nevezzük, a lényeg számít, hogy egységbe kerülsz a származási helyeddel, Istennel. Egységbe kerülsz, mert az elválasztó elme nem áll közéd és a teremtőd közé, vagy másképpen a lelked és a legnagyobb lélek közé. Nem távolít el, nem akadályoz meg, hogy a „kis” lélek folyamatosan a „nagyból”merítkezzen, töltekezzen. Ha folyamatos a kapcsolat, akkor a lélekre már semmi „takaró”, fedő nem kerülhet, és ha ez így van, akkor nincsen semmi, ami boldogtalanná tegyen, vagy elégedetlenné.”

A teljesség igénye nélkül állítottam össze az írásomat abból a több-száz oldalból, ami rendelkezésemre állt. Igyekeztem egy-egy nap tanítását teljességben hagyni, és nem változtattam a nyelvezetén.

ISTENI RÉSZ

Minden, amit láatsz, az Isten, csak különféle formában.

Isten, aki beletette önvalóját a teremtésbe, lelket adva mindennek: kőnek, fának, növénynek, állatnak és embernek. Ezek a lelkek többé-kevésbé emlékeznek arra, hogy honnan jöttek, mi a dolguk.

Egyedül az ember az, aki kételkedik származásában, eredetében, és folyamatosan azon dolgozik, hogy elpusztítson magából mindent, ami Isteni.

Mi hát az isteni rész bennünk?

Az, amelyik nem elégedetlen,

Amelyik boldog,

Amelyik szeret mindent, ami élő és holt,

Amelyik elfelejti, hogy fáj a test, ha gyötrik,

Amelyik elfelejti, hogy mindenki különböző,

Amelyik elfelejti a bántást, csak a simogatást veszi észre,

Amelyik elfelejti, hogy van idő, mert számára nincs, csak fény, amelyik felragyog

Egy-egy élet végén, hogy megérkeztél, és

Újból elereszt, hogy próbáld újra,

Láss napot, növényt, állatot,

Szeretetet, szerelmet,
Gyönyört, fájdalmat, félelmet, de várlak vissza újból, hogy gyere hozzám,
mert belőlem vagy, részem vagy, hiányzol.
Vigyázok rád, elmész élni, óvlak és segítelek, de hagyd, hogy a benned lévő
szeretet irányítsa tétova lépteidet a világban.

AZ ISTENI FELADATRÓL

Amikor egy gyermek megszületik, sír és nem találja helyét a hideg világban. Hiányzik kicsi testének az anyaméh melege, és hiányzik lelkének a mennyei fény gondoskodása. Ahogy növekszik, fejlődik teste, nyiladozik értelme, a szülők tanítják beszélni, járni, embernek lenni.

Embernek lenni, ahogy a szülők tanulták az ő szüleiktől. Megtanítják mi a jó, és mi a rossz, ahogy ők tanulták, és hozzá teszik a saját tapasztalatukat. Mire felcseperedik a gyermek, felnőtt lesz, már mindent tud, amit a világról tudni kell.

Csak egyet nem tanítanak meg, hogy ő ki is valójában. Milyen csodálatos tulajdonságokat, milyen csodálatos feladatokat hozott magával a születés pillanatában.

Isten, a Teremtő Atya, vagy ahogy másképp mondják a Mindenség Ura Istene, mindenkinek ugyanazt adja: saját magát, a részét, amit ti léleknek mondatok. A lélek védelmet kap, a testét, és a szellemét. A test a burok, ami fizikailag is takarja a lelket, és segíti a működését a saját része, az elme által. Az elme az, amelyik megtanul beszélni, gondolkodik, elméleteket gyárt.

Végül a szellem, amely tartalmazza mindazt, amit örök emlékezetnek tartunk. Az ember fejlődése során közelebb és távolabb kerül ezekhez a láthatatlan részekhez, de mindig csak akkor, amikor az elméje erősen megzavarodik egy-egy érzelmi viharban, válságban, fájdalomban, és örömben. Olyankor ezek az érzelmek nyitnak kaput. A kapun keresztül a „láthatatlan rész” működni kezd, megsegíti a hordozóját, vigaszt nyújt, megoldást hoz. Egyensúlyba kerül újra minden, az elme megnyugszik, lezárja újra a belső utat, amit pedig még szélesebbre kellene tárni, hogy a három főnök együttesen dolgozhasson.

A „zárás és nyitás” egyaránt harc. Az emberben dúl, összezavarva mindent. Fájdalmas és ijesztő. Lenyomni nem szabad, csak rájönni arra, hogy ez nem én vagyok, csak a részeim külön akciója, ami nem jó számomra, mert szenvedést hoz.

Egységet kell teremteni tudatosan, egyik résznek sem elsőbbséget adni, hiszen az életben mindhárom működésére szükség van.

Ha bennetek az egység megszületik, a harmónia angyala veszi át az irányítást, és a tudásból bölcsesség válik, használni tudjuk, amit megtanultunk, engedjük az alaptermészetünket –szeretet magunk és mások iránt- működni.

Erőszakkal semmit sem szabad magunkra erőltetni, mert harc lesz a vége, amely elpusztíthat bennünket. Megértés kell, és elfogadás magunk iránt. Nem mások elfogadását kell erőltetni, mert ez erőszak magunk ellen. Saját magunk vagyunk az elsők, hogy elfogadjuk azt, amilyenek vagyunk, voltunk, mert ebből lesz, a leszünk.

ÉLET

Az élet egy körforgás, kerék, ami maga sors. A kerék körforgása hozza elénk a változásokat, hisz a sors mindig más arcát mutatja. A félelmek, hogy holnap mi lesz, a kereket nem állítják meg, csak zötyögőssé teszik a mozgását, hiszen előbbre hozzuk – „óhajtjuk”- azokat a változásokat, amit lassan kellene megélni, elviselhetően adagolva a sors kereke által. Az állandó félelmek, stresszek egy dobáló, össze-vissza mozgást hoznak, és okozhatják a kerék teljesen más útra tévedését, felborulását. Ezeket hatalmas sorscsapásként éljük meg, életünk gyökeres változáson megy át, nagy betegségek, tragédiák történnek velünk. Ezek figyelmeztetések,, amikből még mindig nem tanulunk, továbbfolytatjuk zaklatott, hajszolt, Isteni mivoltunkkal ellentétes életünket. A megoldás pedig nagyon egyszerű, csak rá kell döbbsenni, hogy éltünk már sok életet, a mostani az elmúltak következménye, és a most alapozza meg a következőt.

Mi a különbség a jelen életünk idejénél és az összes életünk idejénél? Az elme, amely a mostani életben emlékek, múlt által irányít. Az összes élet múltját az örök részeink hordozzák, amelyekre a felejtés fátyla borul amikor megszületünk. Hogyan is tudná elviselni a kisgyermek, ha tudná, hogy testét a haldoklás fájdalma gyötörte, vagy gyilkosság áldozata lett, vagy maga is gyilkolt szörnyetegként? Nincs erre szükség. A gyermek csak a feladattal születik, az örökrész elhatározásával, hogy kijavítja ebben az életben az összes többi hibáját. Ehhez olyan helyre születik, olyan körülmények közé, hogy a szülők, barátok, majd később a saját családja, férje, felesége, gyermeke segítségére lehessenek. Az őt segítők szintén ezt teszik. Nekik is újra kell élni dolgokat, eseményeket, hogy másképp tegyék meg, mint „előbb” már oly sokszor. Nem a véletlen sodorja mellétek társatokat – vagy ha még is, azt válás követi-, mert nektek együtt kell megoldani valami régi, közös problémát.

Sok szenvedés lehet abból, hogy egyáltalán van probléma, és arra megoldás kell. Ragaszkodhat a jól bevált gyakorlataihoz.

Pedig nagyon egyszerű a dolog: rájöttem, hogy mi az én feladatom, a hibám, akkor megoldást keresek a feloldására. Sok türelmet, megértést kíván mindkét embertől ennek a megszüntetése. Igen a megszüntetése, és nem elnyomása erőszakkal, Az erőszak csak otthagya a hibát, ami másképpen fog megjelenni, esetleg erőteljesebben.

Vegyük a féltékenységet és az irigységet, a két legrosszabb, legalattomosabb tulajdonságot, ami hatalmas szenvedést okoz. Csak a mostani étellel foglalkozzunk. Az érzések váratlanul, hatalmas erővel törnek utat, meglepve azt, akin kijön.

Miért most jön, miért nálam, amikor én nem voltam ilyen?- vetődik fel a kérdés. Hát azért most, és azért nálad, mert meg kell élned, hogy tovább tudj rajta lépni.

A mostani élet csak következmény. Ezeket a problémákat elnyomták magatokban a régi életekben és most meg kell élni, meg kell szüntetni.

Miért ez a kettő? Mert magatokat alábecsültétek mindig. Ez vésődött belétek, most erre emlékeztek, és újra szenvedtek mindent. Legyetek tudatosak rá! Értékeljétek át magatokat, kapcsolataitokat. Mi, mit jelent számotokra, miből, mi a hasznom, mire van szükségem, mire nincs, mit kell tennem, hogy kioltsam azt, amit nem szabad elnyomni.

Régi életek szép, vagy rossz emlékei csak arra jók, hogy most feldolgozzuk a tanulságként. Nem számít ki voltál, kik kísérték régen az utadon, mert most is az a lényeged, aki régen volt, és most is azok kísérik a mostani utadon, mint régen. A különbség csak az, hogy ki kell javítani azokat a hibákat, amit állandóan gyakorlunk, és azért, hogy igazi természetünk a szeretet uralhassa az életünk. A szeretet nem szó, nem beszéd, nem mondás, hanem tettek sora, ahogy élünk.

A 4. napon elkezdődött egy többször ismétlődő téma a szeretetről és a szeretet erejéről.

Mi a szeretet?

A szeretet egy olyan energia, amit érzésnek élünk meg. Egy minősítés, amit a világ dolgaival kapcsolatban érzünk, ami bennünk keletkezik, élő és holt dolgok iránt. Az érzésre emlékszünk, mert meglátjuk az almát, vagy eszünkbe jut az alma, és tudjuk, hogy szeretjük-e, vagy sem. Így van ez az eseményekkel is. Szeretjük, ha dicsérnek, ha simogatnak, de nem szeretjük, ha gyaláznak, ha kritizálnak, ha ütnek. Szeretjük a másik embert, mert kék a szeme, mert szép, vagy, mert kedvesen szól hozzánk, vagy dicsér.

Akkor mi is a szeretet? Jó íz, kellemes közérzet, szép látvány, kedves hang? Több ennél!

A bensőkben parázsló csendes tűz, amelynél melegedik a szívünk, és meghitten pihen biztonságánál. Nem lobogó, pattogó lángokkal égő, és pusztító, hanem állandó, megváltoztathatatlan meleg, mint a Nap fénye. A Nap melegét csak akkor nem érezzük, ha eltakarják a felhők, vagy a Föld forgása elárnyékol bennünket. Mit érzünk ilyenkor?

Hideget, sötétséget, borzongást, a hiányt, a meleg és fény hiányát.

Hány ember keresi, kutatja ezt a meleget, ezt a fényt, ami hiányzik belőle. Megy, amerre a Napot gondolja, rohan, hogy felmelegedhessen az aranyszínű sugarakban.

A nap, a fény, a tűz, a meleg pedig bennünk van, csak a felhők, az égitestek, más bolygók elárnyékolják előle. Mi hát az, ami ilyen olthatatlan vágyat kelt a keresésre? Ez a lélek, vagy az Isteni rész, az Isteni önvaló, Isteni természet, a fény, az örök szeretet, aminek parazsa sohasem alszik el, aminek fénye soha nem tűnik el. Akkor miért keressük?

Mert mélyen van, „sok felhő” takarja. Felhők, takarók, amit a gyermek magára vesz, ráadnak a felnőtté válásig. Takarók, amik szokások, vélemények, vétkek magunk ellen. Takarók, amik nem védenek a hideg ellen, csak még jobban érezzük a tűz, a „Nap” hiányát.

Hogyan vethetjük le őket? Úgy, hogy az ember elhiszi, hogy újjá kell születnie, vélemény nélkül, megítélés nélkül, emlékek nélkül. Ahányszor megtudod valósítani, hogy ítélet nélkül cselekszel, vagy gondolkodsz, annyiszor lehullik egy takarót, egy felhőtávozik a „Napod” elől. Ha már nem is tudsz másképpen élni csak ítélet nélkül, és eltudsz fogadni mindent, és mindenkit, akkor megérkezted, és soha többé nem kell keresned tovább, mert megtaláltad a feltétel nélküli szeretetet magadban, ami maga a fény, a parázs, amit többé már nem akarsz eltakarni, mert jó vele lenni.

A SZERETETRŐL ISMÉT

A szeretet egy olyan érzés, amely a legjobbat adja magatoknak és másoknak. A legjobb pedig az, ami nem nyomorít korlátok közé, szabadon dönthetsz, nem akar befolyásolni semmi, sem a te általad megtanult, sem a mások által megtanult vélemény. Ha találkozol valakivel, akkor úgy üdvözlöd, mintha apád, anyád, gyermeked, a legkedvesebb hozzátartozód lenne. Nem nézed meg a ruháját, nem támad gondolatod a szellemi képességéről, az otthonáról, környezetéről, foglalkozásáról, tehát semmi előítélet, csak az öröm, hogy találkoztál egy lelki testvéreddel, akivel valaha már találkoztál, éltél együtt. Ne befolyásoljon az ismerőség, vagy a múlt árnyéka, mert ez nem számít, hiszen közben már sok új és újabb testet elszaggattatok, új és újabb életet éltetek. Csak az számít, hogy ő is

lélek, és keres. Keresi az utat, hogy tökéletesebben élhessen, hogy nyugalmat, boldogságot, harmóniát találhasson. Ha te többet tudsz erről, akkor segíts neki, de önzetlenül, és tudásod legjavát adva. Ne feledd, hogy tartsd tiszteletben életét, ne akard te átalakítani, ne akard a te életteddel az övét a pályájáról eltéríteni, ne akarj hiú reményeket kelteni benne a jelenlegi nemed, vagy zavaros érzések által. Nem vállalhatod senki terhét át, csak segíthetsz letenni. Akinek segítesz, mindig mond meg, hogy nem te cselekszel, hanem neki kell cselekednie. Általad csak átértékelődhetnek a tapasztalatai, megláthatja a kiutat.

Lélekként fogadd el a másikat, a „takarók” nélkül lásd, és tégedet is így fogadjanak el.

Ha ez sikerül, akkor mindent tudtok a szeretetről, mert a szeretet ez:

Lélek a lélekhez, szív a szívhez!

Korlátok és ítéletek nélkül, ez a boldogság, ami kitölti az egész belsődet.

Az út, a haza-felé vezető út, Istenhez vezető út. Az út az, amelyen fejlődik a hármas egység, egyre jobban egymáshoz kerülve. Az út az, amelyen az elme hozzásegíti a szellemet és a lelket, hogy megtalálják egymást, és boldoggá tegyék az elmét, meggyógyítsák a testet.

Az út az, amelyre ha rátalálsz az angyalok tisztaságát fogod keresni. Az út az, amely nem nagyítja fel a gyengeségeidet, hanem erőre váltja. Az út az, amely egyaránt fontosnak tartja a három részedet, és nem akarja elnyomni egyiket sem, mert mindegyik fontos számodra, az emberi életedben. Az út az, amelyen járva egyre nagyobb boldogság tölt el, és egyre jobban örülsz annak, hogy élsz, hogy életet kaptál. Az út az, amely a mennyekbe visz, ami benned van, hiszen ha egységbe kerülsz, akkor mindent megtaláltál, amit kerestél. Ez a feladat, az Isteni feladat, hogy úgy szeresd magadat, hogy egységbe tudd hozni a tested, lelked, szellemed és akkor megvalósul a szeretet, ami te magad vagy, akkor megvalósul a tisztaság, mert minden és mindenki felé mély tisztelettel tudsz fordulni, hiszen ők is azon dolgoznak amin te, ők is onnan jöttek ahonnan te.

A SZERETET TERMÉSZETE

A szeretet nem válogat emberek és dolgok között.

A szeretet nem dönt látvány alapján.

A szeretet nem mérlegel.

A szeretet nem hazudik és nem hallgat el dolgokat.

A szeretetről nem lehet elfelejtkezni, mert ez kitölt mindenünket.

A szeretet nem vár időre, nem vár korlátok ledöntésére, mert mindig van, mert soha nem fogy el, és ha előnt bennünket, akkor csak árad, mint a folyó, amelyik kilép a medréből.

A szeretet mindent kibír.

A szeretet hallgat, ha fájdalom ér, és nem üt vissza.

A szeretet elsiet belőled, ha valaki segítségre szorul.

A szeretet mindent elfelejtet veled, ami fájt.

A szeretet odaadja az életed, ha másnak arra van szüksége.

A szeretet nem hátrál meg a nehézségek előtt, hegyeket mozgat, sziklákat tör, és folyót térít el, mert ereje hatalmas.

A szeretet nem ront el.

A szeretet felmelegít, ha fázol, árnyékot ad, ha meleged van.

A szeretet erőt ad, felemel.

A szeretet nem húz le, és nem tesz tönkre.

A szeretet virágzó életet teremt magad körül.

A szeretet nem tesz elbizakodottá és hiúvá.

A szeretet nem gyűlöl, nem bánt, csak vigasztal.

A szeretet nem okoz fájdalmat, csak örömet, ami könnyeket csalhat a szemedbe.

Ha szeretet van benned, nem nyomorodik el a tested.

Ha szeretet van benned, akkor napsütötte az életed.

Ha szeretet van benned, akkor elkerül a bánat.

Ha szeretet van benned, akkor elkerül a félelem.

Ha elkerül a félelem, akkor csak a szeretet marad magad és a világ iránt.

A szeretet nem állít akadályt eléd, nem okoz problémát.

A szeretet mindenkinben ott van, csak nem kell félni attól, hogy megtaláld.

Ha megtalálsz, akkor nincs többé fájdalom, aggodalom, félelem. A világot olyannak fogod látni, mint amilyen, csodálatos, szivárványszínű forgatagnak, amelynek a középpontjában te állsz, és gyönyörködsz a színes forgatagban, ami a te szórakozásodra létesült. Örülni fogsz, és megérted, hogy minden színház, ahol a néző is szereplő, és maga is alakíthatja az előadást.

Felállsz akkor a színpadra, és azt mondod a többi nézőnek:

- Játsszunk életet, keressük a lényegét, ami bennünk van.

Minden szereplő taníthat a másoknak, a többieknek valamit, ki a tudásával, ki a tapasztalatával. Sok kis kerék, sok kis élet kapaszkodik ekkor össze, hogy együttes erővel

lendítsék előre a nagy kereket, a világ, a Föld kerekét, ami most csak előre-hátra himbálódzik, de nem forog.

Mindenkinek fontos a maga élete, a maga szeretetének a megtalálása, mert ez a sok „kis” szeretet, a sok „kis” lélek egy helyről, Istentől való. Ha a sok „kis” lélek összekapcsolódik, megindul a forgás, abbamarad a dörögés, a kerék, kerék lesz újra, és nem fenyegeti többé a szétesés.

Miért fontos tehát a szeretet? Azért, mert ha magadat megtalálod, akkor megvalósítod az igazi éned, teljesíted a feladatod, amiért a világra születtél, amiért most születtél a világra, mert lélek vagy nagy tudással, sok tapasztalattal és csak rajtad múlik, hogy mindezt megtaláld, használd.

Ebben segít téged Isten minden gondoskodása, hogy mankókat találj, hogy újra tanulj, hogy emlékezz arra, amit már tudsz. Minden próbálkozás, minden tanítás, minden út jó amire rátalálsz, mert mind egy irányba vezet, Isten felé. Nincs jó és jobb, csak az tesz különbséget, hogy te melyiket tudod elfogadni, a szíved melyiket tartja igaznak.

A bátortalan lépés is lépés, mert előbbre visz. A kétség is jó, mert keresésre sarkall. A megtorpanás se bántson, mert ez megerősít, hogy tovább kell lépni. Az idő sem bántson, hogy kevés, mert mindenki számára annyi van, amennyire szüksége van.

A szégyen, a bánat, a gúny se bántson, mert mindenki maga fölött ítélkezik, ha mást ítél meg. A betegség sem bántson, mert nincs gyógyíthatatlan betegség, csak gyógyíthatatlan beteg. A munkád sem bántson, ne akadályozzon, mert a munkád azért van, hogy megszerezd az életedhez szükséges feltételeket, ruhát, élelmet, fedelet a fejed fölé, és meleget, ha fázol, könyvet, ha tanulni akarsz.

Ne próbálj kevesebbnek, vagy többnek látszani az alapján, hogy mit dolgozol, mert az igazi munka az, amit magunkban végzünk, a többi csak cselekvés, csak gondoskodás a testről, hogy ne nélkülözzön, vagy hogy tanulhassa a lélek nyelvét a szeretetet.

A pénz sohasem lehet gátja annak, hogy hozzá juss a saját tudásodhoz. Pénzért nem adható a segítség, a tanítás, mert az senkié, és mindenkié, mert az bennünk van, és megtalálásához Isten tanítványokon keresztül közvetíti újra és újra, állandóan, hogy mindenki számára elérhető legyen.

Ha másképp nem jutsz előbbre, hát dolgozz a tanításért, ha másképp nem megy, akkor fizess a tanításért, mert nem az számít, hogy hogyan jutsz a tudáshoz, hanem az, hogy tudd:

hogy ember vagy,

hogy tudd, a szeretet benned van,

hogy tudd, a szeretet maga az Isten,
hogy tudd, az Istent magadban keresd, mert ha megtalálod,
akkor megszűnik számodra a tér és az idő,
az anyag és a nehézségi erő, csak lebegés lesz, teremtés a magad és a
környezeted számára.

TANÍTÁS A FIAIMNAK

A szeretet a lélek maga. Ezt másként nem lehet meghatározni. Egyedül Isten őrzi teljes és megmásíthatatlan formáját. Az emberi lélek az életei során a lélek igazi valóját letakarta, elfedte. Minden cselekedet, gondolat, ami nem igazán a lélekből fakadó volt egy réteget, takarót hagyott rajta. A mostani életünkben ezektől a rétegektől, takaróktól függ, hogy mennyire tudjuk az igazi szeretetet működni hagyni az életünkben. Mivel a léleknek egyszer vissza kell térni oda, ahol született és eredeti tiszta állapotában, a szellemi törvények segítenek abban, hogy róla a rétegeket, takarókat mindenki eltávolíthassa.

A rétegek eltávolítása úgy történik, hogy amilyen okok a kialakulásához vezettek, ismételten újra és újra elének kerülnek, hogy felismerjük, és ki tudjuk javítani. Ahogy ez sikerül, a takaró kezd felszakadozni, majd eltűnik, a lélek azon a területen ki tudja fejteni igazi természetét, a szeretetet.

A szeretet, vagy nevezhetjük kozmikus energiának, vagy Isteni energiának szabadon áramlik ekkor, és kijavít minden hibát, amit a letakarás, energia hiány okozott, és az egyensúly helyre áll. Röviden ennyi a működése a szeretetnek, amit bárki megjavíthat. Ezt úgy is lehet mondani, megoldja a karmáját, sorsát.

A test külső gyógyítása önmagában nem hozhat teljes testi gyógyulást, hiszen a betegséget a lélek igazi működésének az akadályai okozzák.

A gyógyító ember segít a test bajain, enyhít a kínjain, hogy legyen az elmének elég ereje, hogy a lelket takaró rétegeket észre vegye, és segítse kívülről a lebontásukat, a lélek pedig belülről lazítsa fel, hogy együttesen dolgozva végleg megszabadulhassanak az egymást elválasztó korlátoktól. Az elmének először nehezebbre esik azt belátni, ragaszkodik a maga jól megszokott, jól bevált élettapasztalataihoz, gyakorolt szokásaihoz. Először itt kell a munkát elkezdeni, pozitív, jó gondolatokkal, belátással, hogy szükségem van a testemre, szükségem van arra, hogy jól működjön, és ezért tenni is fogok. A gondolataimmal kezdem, majd kiterjesztem minden cselekedetemre, életem minden mozzanatára.

Vegyétek észre a lelketeket fogva tartó, gátló gondolatokat. Egy-egy helyzetben nézzétek meg, hogy már megint mi tart vissza, hogy megtegyem, ami a számomra, a jövőmre nézve a legjobb, és miért mindig csak a kényelmes, egy pillanatra szóló tehetetlenséget választom. Szép lassan rá fogtok jönni, hogy egyetlen hiba okoz mindent bennetek, hogy nem látjátok a jövőtöket, félték tőle, a félelem pedig nem engedi, hogy ma az adott pillanatban a jövőért cselekedjétek. Álltok az időben, se előre, se hátra nem haladtok.

A ma, a holnap teremője, a holnap pedig ismét a következő holnapért. Az ember feladata, hogy a „holnapokat” helyesen megélve minden terhétől megszabadítsa lelkét.

Helyes értékrendet kell kialakítani: az első én vagyok, és minden pillanatban én döntök a következő pillanatról. A pillanatnyi döntéseitek feleljenek meg a jövő képeteknek, a feladataitoknak.

Isten szólt hozzátok az apátok lelke által, hogy minden értetlen, tudatlanságból eredő félelmek eltűnjön, csak a tiszta vágy a szép a jövőre maradhasson bennetek, ami tetteket, eredményeket hoz számotokra, hogy gyermekeiteknek ti is megtaníthassátok az „életet”.

A POZITÍV GONDOLKODÁSRÓL

A pozitív gondolkodást úgy lehetne meghatározni, hogy az életben történt dolgokat annak tekintjük, ami valójában is az, feladatnak, amelyeket azért kapunk, mert erre van szükségünk a fejlődésünkhöz. Eszerint nincsenek rossz dolgok, tragédiák, mert ilyenek nem léteznek

Csak fejlődés, ha jól oldunk meg valamit, vagy állás, ha valamit nem tudunk, vagy nem akarunk megoldani. Ha ezt a gondolkodást tesszük magunkévá, akkor erős indítást kapunk, hogy mindig, mindenben a legjobbra törekedjünk. Tudatában vagyunk, hogy semmi sem lehetetlen, mindent meglehet teremteni, csak tudni kell a módját. Nem tartanak fogva az emberi test, és az agy korlátai, mert túllépünk az időn a végtelenbe, ahol az örök és legnagyobb, legtisztább lélek erejével töltekezünk fel, hogy eltervezett álmunkat, vágyunkat megvalósíthassuk. Ezt tudatosan téve céljainkat meghatározva, és amellet kitarva mindent elérhetünk, amire csak vágyunk.

A teremtés a kezdetektől fogva így működik.

Hogyan lehet belépni az örök lélek, a legfelsőbb lélek teremtő körébe, hogy a mi teremtő erőnk is innen töltődjön fel?

Az első a hit abban, hogy képes vagyok rá, hiszen tudattalanul, a kisebb céljaim érdekében már ez sokszor sikerült.

A második az Istenhez fűződő tiszta vágy megfogalmazása, elfogadni és tudni, hogy Isten nem büntet, hanem életünk minden pillanatában segít bennünket, és mindig abban, amit abban az adott pillanatban, az életemben a legfontosabbnak tartok. Ha ezt tudom, akkor csak a pillanatokra kell figyelnem egy ideig, hogy mindig a vágyamat, a legnagyobbat tükrözzék. Ezt a koncentrációt megszokom egy idő után, és mivel az egész lényem minden vágya egy kívánságra irányul, így csak az ahhoz szükséges dolgokat, a megvalósulást vonzom.

Számomra a „mindenség” átrendeződik a szerint, ahogy kívánom.

A megvalósulás azért nem történik meg azonnal, mert a kellemetlen rossz dolgokat is mi teremtjük, azok vonzásait pedig az új kívánságok vonzatával kell semlegesíteni, és ehhez idő kell.

Az egészség, vagy családi béke megteremtése nagy, és fontos cél, ami alapját képezi az életünk más területeinek megjavulásának is. Ha a betegség nem köt, vagy a fájdalom, gyengeség nem gyötri a testünk, úgy egyszerűbb másfelé is fordulni. Ha nyugodt, békés, szerető család vesz körül, akkor erő áll a hátam mögött, amely továbbsegít a kudarck között is.

Először tehát mindig a fejemben kell rendet rakni. Ki vagyok én? Mit akart az eddigi életem velem megtanítani? Mit akarok én? Akarom-e továbbra is folytatni úgy, ahogy eddig csináltam?

Ha ezek a kérdések nincsenek tisztázva magamban, ha nem szakítok rá időt, úgy lehet, hogy a célomat sem tudom meghatározni. Cél nélkül senki sem élhet. Úgy megélni napokat, heteket, hogy nincsen saját célom, csak mások által meghatározott célokat követek, vagy magamra erőltetek mások által felállított mércéket, nem lehet.

Mindenkinek megvan a maga élete, és számára az legyen a legfontosabb.

A pozitív gondolkodás nem az újkor találmánya, nem kitaláció. A természet közeli népek, emberek nem is tudnak másképp gondolkodni. Számukra ez a természetes. Ma már kevesen vannak, de törekedni kell rá, hogy minél többen döbbenjenek rá az igazi, örök lényünk fontosságára, a teremtő erejük fontosságára.

AZ EMBERI HISZÉKENYSÉGRŐL

Az emberi hiszékenység tulajdonképpen hit. Hit, nem az igazságban, hanem a számunkra könnyebben érthető valótlanosságokban, vagy részigazságokban.

Könnyebben elhiszem, hogy a tudásom már a legtöbb, és nem keresem tovább a tanulási lehetőségeket. Könnyebben elhiszem a rossz szándékot, mint a mögötte lévő jó akaratot. Könnyebben elhiszem, hogy beteg vagyok és a gyógyulásom csak mástól függ, mert akkor nem kell tennem semmit. Könnyebben elhiszek mindent, ami számomra kényelmes, és ez felment a lustaságom és kegyetlenségem alól.

Megszoktuk, hogy azonnal döntünk dolgokról, és a döntésünk alapja általában az első benyomás. Az első benyomás, ha nem kellemes a számunkra, akkor megpecsétlődik a sorsa annak, amit esetleg mélyebben meg kellene vizsgálni. Mindenki a saját, elterelő feladataiba menekül, majd ismét a keresés felé fordul. Sok-sok állomása van az életünknek, amikor a hiszékenység miatt lemondunk az igazi megoldáshoz vezető útról. Milyen ingatag is a hit, ha idő és fáradtság kell az igazi eredmény eléréséhez. Hiszékenynek lenni könnyű, mert elismerem a tudatlanságomat, és tehetetlenségemet.

A körülményekre három a felelősséget, hogy azok miatt nem tudok változni. Ez is önbecsapás, hiszen az-az igazság, hogy nem is akarok igazából változtatni.

A hiszékenység tehát helytelen hit, és tudatlanság. Tudatlanság, mert nem a hit magas fokára törekszem, hanem a kis összefüggésekbe kapaszkodom és nem lépek tovább, nem tekintek előre.

Isten minden emberi nyomorúság megsegítésére képes. Ha mégis létezik a nyomorúság, bánat, fájdalom, betegség, az azért van, mert nincsen hit a megszűnésére, mert csak az emberi elme által látott és tapasztalt dolgokat tudjuk elhinni. Elhiszed, hogy a tested szebb, fiatalabb és egészségesebb lesz, ha nem eszel húst. Ez kézzel fogható, hihető. Elhiszed, hogy ha nem eszel húst, akkor ez hozzásegít a mennyek országába való bekerüléshez. De nem hiszed el, és nem gyakorlod az e mögött lévő igazi tanítást: tiszteld az életet.

Hiába nem eszel húst, ha különben erőszakos vagy, és nem akarod ezt látni. Nem ültetsz fát, nem ültetsz virágot, nem simogatod meg az állatot, és végül nem tartod tiszteletben magad, családod, barátod, és az idegent. Nem hallgatod meg bánatukat, elfordulsz, ha segítségre szorulnak, nem enyhíted fájdalmunkat. Ez is hiszékenység, magam becsapása, mert hiszen „mindent megteszek az erőszak nélküliségért.

IMA

(Húsvét előtt kaptam ezt az imát. Az üzenet úgy szólt, hogy a karma oldásra a legjobb idő a húsvét táján van. Az imát egy szent helyen, akár templomban is, vagy egy nagy energiájú helyen kell elmondani, hogy a hely ereje segítse a szándékunkat.)

Ima a felszabadításhoz

Atyám, aki a mennyekben vagy,

Kérlek, vedd le terhemet, amit évszázadok óta cipelek, és gyötrődök a súlya alatt.

Kérlek, töröld minden térben és dimenzióban, minden időben az okait, és okozatait.

Megbocsátást kérek rá, hogy magam és ezzel mások ellen is cselekedtem.

Felszabadítást kérek alóla, hogy soha többé ne bánthasson senkit, se engem, se másokat.

Terhem nagy, köti lelkem, csorbítja testem.

Kérlek, helyezd lábad elé, hogy soha többé ne vehessem vissza.

Megbocsátok mindenkinek, aki életeim során megbántott és hozzájárult jelenlegi életem kialakulásához.

Megbocsátást kérek mindenkitől, akit valaha is, bármelyik életemben megbántottam, akinek szenvedést okoztam, vagy bármivel is hozzájárultam ahhoz, hogy lelkén nyomok maradjanak.

Tiszta szívemből, teljes lelkemből egyetlen kívánságom van, hogy életem a Te akaratod szerint, a tisztulás útja legyen, hogy lelkem levette minden fogva tartó hibát, csak Isteni feladatát, a szeretetet teljesíthesse.

Kérlek, hogy világosítsd meg napjaimat, hogy mindig tudjam mit kell cselekednem, hogy soha és semmi ne tartson vissza attól, hogy gyermekedként viselkedhessek.

Kérlek, add meg nekem az emlékezés lehetőségét, hogy mindig eszembe jusson, ha nem így cselekszem.

Drága Jézusom, aki a keresztfán vállaltad értünk a halált!

Köszönöm, hogy haláloddal megváltottál bennünket, hogy szenvedésem magadhoz veszed.

Kérlek, segíts bennünket tanításaidal az életről!

Köszönöm Atyám, hogy meghallgattál, hogy fájdalmas segélykérésemre válaszoltál, és megadtad számomra a legnagyobbat, a reményt, hogy lerakva terheimet feléd törekedhessek életem hátra lévő részében.

Kérlek, tölts el engem a Szentlélek tiszta erejével, és soha ne hagyj, hogy ez a tiszta erő kifogyjon belőlem. Ámen

A TEMPLOMOKRÓL, ISTEN HÁZÁRÓL

(További segítség az imához)

A templom Isten háza, oda csak áhitattal átitatva illik belépni. Ott ég és föld, Isten és ember között nincsen különbség, egyé válnak, egybe olvadnak. A templom egy szent hely, az ima helye, az imáé, az imádaté a legtökéletesebb teremtmény felé.

Miért nem tartózkodunk ott többet? Mert a helyet, ahol kapcsolatba kell Istennel lépni, nem arra használjuk, ami valójában. A templom egy csatorna, ami megkönnyíti a nem halló embernek, hogy hallassa a hangját, és könnyebben megértse az égiek üzenetét. Az ott töltött időnek ezt kellene szolgálni. Csendes elmerülést az örökkévalóban, erőgyűjtést. Ritkán látunk meditáló embert e helyeken. Pedig a meditáció az, amikor a háborgó elme elcsendesedik, a lélek hangja hallhatóvá válik. Csitítsátok le a háborgó elmétek, hagyjátok a lelketeket, hogy a csendben találjon magára. Isten energiái e csendben tudnak dolgozni, működni bennetek, elvégezni a szükséges munkát.

HIVATÁSUNKRÓL, A SZERETETRŐL

A hivatás nem munka, mert a munkát csak végezzük, a hivatást pedig szívből, egy életen át gyakoroljuk, kitölti az életünk.

A szeretet is hivatás, az ember hivatása, amit egy életen át kellene gyakorolni, a kezdettől a végig. Nem munkaként kellene megélni, csak megtenni és utána menni tovább, hanem csak ebből, csak ennek élni. Egész embert kíván, az ember életének minden részén ennek kellene hatnia.

Ha így történe, és életünkben nem is tudnánk másképpen cselekedni, csak ezáltal, akkor csak boldogság lenne. Nem létezne rossz, szomorúság, mert ezeknek nem lenne oka, nem lenne, ami táplálná. Sokan mondanák, hogy akkor felborulna az egyensúly, és nem tudnák értékelni a jót. Ez nem igaz. Az egyensúly csak akkor borulhat fel, ha a mérleg két serpenyőjében két különböző dolog van, és a súlyuk eltérő. Ha egyforma dolgot rakunk rá, akkor azt rakhatjuk mindkét serpenyőbe, mert nincs szükség a mérésre. A mérésre csak különböző dolgoknál van szükség, hogy viszonyítani tudjunk, melyik a nehezebb. Ez saját dolgaitokban is igaz.

A jó dolgokat szaporítva a súly növekszik, a rosszak eltűnnek, a helyüket jó tölti ki. A mérleg egyensúlyára csak addig lesz szükség, míg minden rossz, szeretet nélküli súly el

nem tűnik. Utánuk nem lesz légüres tér, egy rossz eltűnését kitölti a jó. Nem kell az egyensúlyra törekedni, mert az egyensúly maga lesz az életünk. Vagyis nem tudunk helytelenül cselekedni, mert belülről elfogy az oka. A mindenség a segítségét erre adja mindenkinek, és mindenre. Ez az ok, amiért gyógyítani kell, ez az ok, amiért vigasztalni kell.

A szeretet megteremtése az életfeladat. Az életfeladat az, hogy magadat mindentől megtisztítsd, ami valaha is beszennyezett. Nem tudsz mást tenni, és nem is teszel mást soha, mint az egyensúlyt keresed. Állandóan hintázol a magad által készített hintában, és mozgás állandóan félelemben tart, mert soha nem tudod, hogy mikor borul fel végleg. A hintázásnak, félelmeknek egyszer vége kell szakadnia. Így, vagy úgy, de nem kerülheted ki, hogy az igazi hivatásod, a szeretet vegye át mindennek a helyét. Nincs más lehetőség. A betegségnél a végső küzdelem, a szenvedés termeli ki a teljes megbocsátást magad, tetteid és a világ iránt.

Ha a belátásod olyan irányba visz, akkor a te, saját akaratodból, a saját ütemed szerint, belső, tudatos úton juthatsz el ide, visszakapva mindent, amit most nem is tudod, hogy elvesztettél. Visszakapod az egészséget, az élet minden örömét, amit öröme is élsz meg.

A SZERETET EREJÉRŐL, A LÉLEK IGAZI TERMÉSZETÉNEK EREJÉRŐL

A szeretet mindennél erősebb, erősebb a halálnál, erősebb az életnél, erősebb a vasnál és bármely fémnél.

A szeretet örök, a szeretet szép, a szeretet nem tesz különbséget. A szeretet nem indít gonosz tetre, a szeretet csak van, néha elötör, és azt hitted, hogy megfogtad, azt hitted, hogy a tiéd, akkor eltűnik, és más lép a helyére, újra a félelem, újra a sértődés, az irigység, a féltékenység, kapzsiság, a durvaság, az érzéki vágy.

A szeretet nem ilyen, mert a szeretet tisztel, a szeretet alázatos, a szeretet kegyelmes, a szeretet reménytelen, a szeretet egy csodás folyam, amelyben ha egyszer megfürdesz, akkor azt soha nem tudod feledni, csak oda vágysz, csak azt keresed, csak ebből akarsz táplálkozni.

A szeretet nem féltékeny csak odaadó.

A szeretet nem mértékletes, mert bőven van belőle.

A szeretett nem betegít meg, de egészséget ad.

A szeretet nem gondolkodik, csak cselekszik.

A szeretet nem fordul el tőled,

A szeretet mindig veled van, a tied, benned lakozik, de meg kell keresned, és ha megtalálsz, utána soha nem felejtet el, hogy lélek vagy, egy szeretet energia, amely vándorol testről, testre, de visszavágyik a nagy létrehozójához, az Isteni forráshoz, aki táplálja.

Hát akkor mi a szeretet, mi a lélek?

Hol az Isten? Hol kezdődik az ember?

A szeretetnek nincs kezdete és vége, ahogy a léleknek születése és halála. Isten sem kezdődik, és nem végződik, hanem minden egyszerre, egy pillanatban létezik és történik.

Ne kérdezd, hogy mi, hol válik el egymástól, mert nem választódik semmi a semmitől el, mert minden az egy része, darabja, amelyben csak az egész dolga számít. Így hát nektek is azért kell változni, mert az egésznek szüksége van rá, és nektek pedig szükségetek van az egész segítségére. Szükség van a lelkek erejére, hogy a világ előrébb kerüljön a fejlődésben. Minden úgy történik, ahogy történnie kell, de ehhez minden kis résznek azt kell cselekednie, ami a dolga.

Isten azt mondja, hogy a hangya életének is értelme van, akkor ti miért gondoljátok, hogy a ti életek kevesebbet ér, mint a hangyáé.

LEGYETEK ÖNMAGATOK!

Mi az, hogy önmagunk vagyunk? Az-e a valóság, amit gondolunk magunkról, és jól gondoljuk-e? Ki az aki megmondhatja, hogy milyenek vagyunk? Ezek fontos kérdések, és az emberek ritkán tudják teljes valóságukban megválaszolni, pedig sokszor felteszik maguknak:

Ki vagyok én? Hát lélek. Lélek, aki vándorol életről-életre, és mindig keresi önmagát. Keresi, de örök elégedetlenség gyötri, ha testbe zárja magát. Elfelejteti, hogy miért kért és kapott testet, és mire kell törekednie. Még ilyenkor azt sem tudja, hogy teste ajándék, amely hozzásegíti egyszer, hogy megtalálhassa önmagát. Önmagát, amely Isten része, és Isten tulajdonságait hordozza. Magát annyira értékeli, mint amit lát magából, a testével, a tulajdonságaival azonosul. A tulajdonságai tulajdonképpen a testi képességei, hogy néz ki, mit tud megcsinálni, mit gondol, miről, hogyan vélekedik. Ezek a tulajdonságok végesek, így az ember is csak véges dolgokban gondolkodik: elkezdődik az élet, és egyszer vége szakad, így igyekeznem kell, hogy jól éljek, minél tovább tartson az életem, mert utána úgyszincs semmi.

Mennyivel másabb minőségű lehetne az élet, ha így gondolkodnánk: az élet egy ajándék a léleknek, amely örök, és az életet csak egy pillanatként éli meg, és ebben a pillanatban rá kell jönnie, hogy minden pillanat csak azért van, hogy a lélek felismerje önmagát, hogy többé ne kelljen neki a felismeréshez való utat bejárnia. Az, aki csak annyit lát magából, hogy eszem, iszom, alszom, dolgozom és szórakozom, hagyom az életem ajándékát, a pillanatot elmúlni, annak még sok-sok életet kell megélnie, sok-sok felismeréshez vezető szenvedéssel.

A MINDENHATÓ ATYA RENDEZŐ EREJÉRŐL

Miért nevezik Istent Mindenható Atyának?

Ez kifejezés onnan ered, hogy nincs olyan, és nem történik olyan veled, amiről ő nem tudna.

Egyszerűen kifejezve ez így hangzik. Mit is jelent ez?

Valódi értelme ennek az egyszerű törvénynek az, hogy nem vagy független, nem vagy önálló, hiába hiszed azt. Egy részecske vagy, a nagy egész része. A részecske működésére kihat a felső vezérlés, de kihat a többi rész működése is. Most ha azt kérded, hogy miért nem irányít a felső vezérlés úgy, hogy minden rész jól működjön, arra az a válasz, hogy a részeknek megvan a maga önálló akarata, amely vagy elfogadja az irányítást, vagy nem. Ebből az önálló akaratból táplálkozik az a tudat, hogy „csak én irányítom” a sorsomat. Ez igaz is, de csak kis részben: én irányítom, mert szabad akaratomból fogadom el azt a lehetőséget, amely a számomra a legjobb. Ha túl sokszor hozok olyan döntést, amely nem megfelelő, ha csak abban a tudatban élek, hogy minden, amit teszek csak erre az életre szól, akkor előbb-utóbb hiba kerül a gépezetemben, mert elbástyázom magamat a segítőim, a felső irányítóim elől. Nem tudok szabadulni ugyanattól a problémától, nem tudom szabadnak érezni magam, mert a szabadságot rosszul értelmeztem. A rosszul értelmezés azt jelenti, hogy egy árva, kis alkatrésznek hittem magam, ami külön működik, és nem számít semmit a mozgása, létezése. Az alkatrész nem a test, amely most hordozza a lelked, hanem a lélek, amely mindig a nagy egész szerkezet része marad. Igen, a sok kis rész adja a nagy egész mozgását, és te is számítasz, hogy hogyan teszed a dolgodat. Ha csak a látható dolgoknak élsz, nem törődsz a lelkeddel, a lelked további sorsával, akkor meghatározod magad és a világ számára a jövőt, ami szenvedéssel lesz tele.

ISTENRŐL ÉS A HOZZÁFORDULÓ BÉKÉJÉRŐL

Ha kétségbeesésedben Istenhez fordulsz, akkor biztosra veheted, hogy a panaszod oka megszűnik, gyógyírt találsz bajodra.

A figyelem arra, hogy a világmindenség törvényeit megértve akarod felszámolni a benned lévő okot, megnyitja a kaput, ami eddig az ellenállásod volt. Figyelsz mindenre, ami segítségedre lehet a megértésben, és jól megértett dolgok, törvények gyakorlásában.

Ezt nevezhetjük koncentrációnak is, amelynek a lényege az, hogy a tudatosan a világot mozgató törvényeket betartva megteremtem a saját békémet, boldogságomat, elégedettségemet. Amikor megfogalmazódik ennek az elhatározása, és a kezdő lépéseket megteszed, a kétségbeesésedet egy nyugalom váltja fel. Egy nyugalom, mert átadod a terhedet, nem te cipeled tovább, és tudod, hogy csak figyelned kell, az események eléd hozzák azt, amit tenned kell. Ezen nem kell aggódnod többé, mert csak tenned kell azt, ami számodra a legjobb, elfelejtve a régi reagálási, cselekvési mintáidat. Ebben a cselekvési sorban a legfontosabb jellemző az, hogy a hited alakul ki. A hited, hogy nem vagy egyedül, hogy megváltoztatható minden, csak magunkban kell a változást elindítani és véghez vinni. Másképpen, a szabad akaratodból látsz a sorsod megváltoztatásához és szabad akaratodból nem állsz ellen a rendező erőnek és szabad akaratodból használod ki az általa nyújtott lehetőségeket, hogy szabad akaratodból beteljesítsd az élet feladatodat.

Az életben a legtöbb keserűséget az okozza, hogy a szabad akaratot rosszul értelmezi az ember. Egy teljesen független életet lát a maga számára, aminek a boldogságát az elme által kigondolt és kierőszakolt jólét jelenti. A jólét, amit az anyagiak, munka, pénz jelent. Amikor már minden megvan, akkor is keres, állandóan tervez, újabb és újabb feladatokat talál ki magának, de mégsem éri el, hogy elégedettség költözzön a szívébe. Ez az állandó keresés, a kísérletek az élet jobbítására onnan ered, hogy a lelke folyamatosan azt üzeni számára, hogy hiányzik valami. De mivel az ilyen típusú ember nem érti a szavát, tovább hajszolja magát a keresésre, félre értve a belső hangját.

Mennyivel könnyebb dolga lenne, ha megtalálná önmagát, a belső hang kibocsátóját. Egyből értékelné, amit megszerzett a maga számára és még ennél is többet kaphatna, a belső nyugalmat, békét, mert ezt viheted magaddal, amikor a földi életed véget ér.

Soha ne engedjétek magatokat erről megfélekedezni. Ne csak a baj, betegség legyen az oka annak, hogy lelketeket, elméteket Isten felé fordítjátok. Ez legyen az életek vezér fonala, mert minden élet ezért van, mert nincs más ezen kívül, csak szabad akaratból, lélekként élni az életet. Ez csak annyiból különbözik a mostanitól, hogy nincs benne fájdalom,

szenvetés, félelem, mert nincs neki oka, nincs miért legyen, hiszen nem állsz ellen saját magadnak, nem állsz útjába saját magadnak, csak teszed a dolgod, éled és élvezed az életed.

AZ ANGYALOKRÓL

Az angyalokról azt hallottátok, hogy szeretet nélküli esszenciák, és Istennek azért van szüksége az emberre, mert az ember szeretetre képes és érzelmekre.

Erről szeretnék beszélni, hogy a kép teljes legyen bennetek.

Vannak az angyalok, akik a kezdetektől fogva angyalok, csak Isten és az isteni törvények szolgálata a dolguk. Isten különböző feladatot adott nekik, amelyekben teljes körűen tudnak működni. Így van a gyógyításnak angyala, de ezen kívül vannak a gyógyítás más, különböző részeivel foglalkozó angyalok is. Van olyan angyal, aki a tanulást segíti, van aki a munkát. Számuk és feladataik száma meghatározhatatlanul sok. Ők azok a lelkek, akik kezdetektől fogva segítségek Istennek és embernek.

Van az angyaloknak egyik-másik csoportja, akik végig járták az emberi életek tanulási folyamatát és életeik jutalmaként segíthetik az embereket a tudásukkal.

Minden angyal munkáját törvények kötik. Nem törhetik át az ember szabad akaratát, nem segíthetnek többet, mint amit kérnek, és amire szüksége van az embernek, és nem vonhatják meg a segítségüket senkitől, és nem adhatnak többet senkinek sem, mint amit éppen a törvények lehetővé tesznek. Ha ezt az angyal túllépi, úgy nem angyal többé, csak egy lélek, amely még nem tanult eleget és emberként kell újra megtanulnia a szeretetet. Mert az angyal is szeretet. Szeretet esszencia, amely nem tesz különbséget abban, hogy kinek nyújtja a segítséget, hiszen Isten sem tesz különbséget az emberek között, egyformán ott van mindenki számára.

Az angyalok szeretete előítéletől, sajnálattól mentes. Ha e kettő benne lenne a szeretetünkben, úgy az már nem szeretet lenne. Ha mégis megtörténik, úgy az angyal emberként születik új életre és végig járva a fejlődés útját kerülhet Isten seregeibe ismét.

BIZALOMRÓL ÉS ELNÉZÉSRŐL

A bizalom az, hogy félelem és tartás nélkül tudsz a másik emberhez fordulni. Bízol, reménykedsz, hogy nem csalatkozol benne, segít, ha kell, úgy ahogy kell, és nem ítél meg rosszul, csak a valóságnak megfelelően, és úgy áll melletted, mintha saját magad lennél.

A barátságoknak és a családi kapcsolatoknak általában ez az alapja. Ez a kettő kiválasztott a kapcsolataink közül, ahol megmerjük engedni magunknak a bizalmat, de ez sem igaz mindig. Rossz tapasztalatok távolítanak el bennünket attól, hogy bizalommal lehessünk a másik emberhez, ezért mindig vannak fenntartásaink, nem nyílt, nem teljes a bizalmunk. Úgy is mondhatnám, hogy nem adjuk ki magunkat teljesen, állandóan lesben állunk, hátha csalódás ér bennünket, és ezt ki kell védeni. Félelmünk van a másik ember felé, hogy kihasználja, hogy nyílt és őszinte vagyok, és magamat, gyengeségeimet is megmutatom. Ez elfáraszt, mert állandó színházat játszok, munkát jelent, hogy fenn tudjam tartani az „erősnek látszás” szerepét. Elveszi az erőmet, megváltoztatja a személyiségeimet. Az „erős kép” mögött, egy gyenge, reszkető alkat lesz belőlem. Sok erő megmaradhat, és az erő tovább erősödhet bennem, ha felmerem vállalni önmagam, és ezt az önmagam bizalommal fordítom a másik ember felé. Nem feltételezem, hogy becsap és én sem használom ki az őszinteségét.

A bizalom a szellemiség felé is igaz. Bízom abban, hogy Isten csak a jót akarja számomra, és ezt a félelmeimmel nem távolítom el magamtól, nem akarom kivédeni, mert nincsen miért, hiszen a számomra legjobbat kapom.

A bizalom nem vágyalom, hanem szabadság. Szabadság, mert nem kell többé elméleteket gyártani arról, hogy védjem meg magamat a másiktól, vagy az Isteni törvényektől. Egyformán mindenkit „Istennek” tartok, aki csak a legjobbat adhatja számomra. Ez a fejlődés következő lépcsője, amikor már egyformán lélekként kezelek mindenkit. Lélekként, az Isten másaként és ekképpen viszonyulok a mások cselekedeteihez, gondolataihoz és az általuk rám gyakorolt hatásairól. A hibákat elnézéssel kezelem, ahogy más is az enyémeiket, mert tudom, hogy ez az utunk része, a fejlődés, hogy tiszták és szabadok lehessünk, teremtőképességünk teljességében.

A FÖLDI TUDÁS TANÍTÓMESTEREIRŐL

Sokra becsülitek, aki a földön szerzhető tapasztalati tudást hordozza magában. Igazatok is van, mert ez a tudás már olyan nagy, hogy nagy igyekezetbe telik még egy-egy szeletét is megszerezni.

Fontos az is, hogy a tudást megszerzők és hordozók milyen emberek, és tudásukat hogyan hasznosítják. Megtartják-e maguknak, vagy megpróbálják átadni, de úgy. Hogy hozzá teszik a saját tapasztalataikat. Az ilyen tanítómester nem féltékeny a tanítványaira, megérdemli Isten kegyét, mert az embert szolgálja. Ha a tanítómesterben nincsen alázat a

tanítványai iránt, és tudását csak korlátozva, fenntartásokkal bocsátja a hozzáforduló tanítványok rendelkezésére, nem teszi meg a kötelességét. A tudás, a tapasztalatok átadása, a példamutatás sok változtatást idézhet elő az egész emberiségben. Az egy jó tanítóból száz jó tanító lehet, a száz pedig, ezret taníthat, végül a tudatosság számúzheti a tudatlanságot. Ha a tudás uralkodik, nincs félelem, és az ettől való szenvedés, mert csak a tudatlanság az, amely ezeket okozza. Nincs földön szerezhető, tapasztalati tudás és külön spirituális tudás. Ez egy, csak tudás, mert a hordozó, a tanuló csak lélek lehet. Ha a léleknek nincs hajlandósága a továbbvitelre, akkor elmarad az átadás is. Mindegy, hogy autószerelésről, vagy csontkovácsolásról van-e szó, mert mindkettő ember ahhoz kell, hogy a te életedben lévő akadályokat elhárítsa, legyen az anyagi részed, az autód, vagy a tested. A különbség csak az, hogy foglalkozását milyen tudattal végzi, van-e benne belső indíttatás a becsületes, a legjobb tudása szerinti munkára, vagy csak a munkáját az ellenszolgáltatás miatt végzi. Aki a tudása gyarapítására törekszik és a tudását áttudja adni munkája révén úgy, hogy tökéletes munkát végez, vagy önálló tanítóként, az tiszteletet érdemel. Nincs jó munka és rossz munka, csak munka van, és ha ezt szívvel csinálom az nagy érték, bármi legyen is az. Néhány munka fajta, amit az emberek végeznek egymásért, felértékelődött. Így egy orvos nagyobb értékűnek számít, mint egy szemétszállító, pedig a különbség nem nagy. Mindkettőt az irányítja, hogy dolgozzon, pénzt keressen. Az orvos talán szereti is, amit csinál, de a szemetes nem biztos. Az orvos gyógyítja a tested, megszünteti a hibáját. A tudását azért tudta megszerezni, mert előző életei alapot adtak rá. Most ha megvan a tudása, úgy sok jót tehet, ha mindig a szíve vezeti, és segíteni akar másokon. A szemetes munkája piszkos, és lenézett, mert eltakarítja a mások mocskát, de megteszi, mert másra nincsen lehetősége. A munkáját ő is elvégzi, elszállítja a bűzlő, rothadó szemetet, ami betegséget okozhat, ha a környezetben van, és akkor az orvos kezére jutsz.

Akkor melyik a fontosabb munka? Nem lehet, és nem szabad rangsorolni.

Az embereket egyformán, lélekként kell kezelni, és megítélésüket ne a munkájuk határozza meg. A mostani életben végzett munka is egy eredmény, amely az előző életek hívtak életre a lélek fejlődése miatt. Ezt kell megtapasztalni, amit élsz. Nem biztos, hogy az orvostól nem lehet szemetes, vagy szemetesből orvos. Ezt majd az határozza meg, hogy hogyan használta ki az élete által nyújtott lehetőségeket, mit tanult belőle.

Így hát sem magatokat, sem másokat ne az alapján ítéljétek meg, hogy most mivel foglalkozik, hanem az alapján, hogy hogyan fejlődik, életében milyen célok vezérlik, hogyan viszonyul magához és másokhoz.

Az élet nemcsak foglalkozás, hanem egy viszonyokból álló, minőséget adó, és minőségre való törekvés, Törekvés a jóra, a tökéletesre, kinek-kinek egyénileg, amit nyújt az élet. Ha azt veszitek alapul, akkor mindenki taníthat a másiknak mesteri módon valamit, csak lássatok a mélyére a dolgoknak, és ne befolyásoljon benneteket a rosszul megtanult ítéletek sokasága.

A BÖLCSESSÉGRŐL

Öreg emberekre mondják azt, hogy bölcs. Öreg emberekre, akik sokat tapasztaltak. A bölcs ember az, aki a tudást tudja hasznosítani, gyakorolja a tudást, tapasztalattá teszi. A bölcs ember nyugodt, kiegyensúlyozott, mert valamit tud, amit más ember nem. Tudja az életét megélni, és úgy fogadni, ahogy van. Az öreg emberek között tehát azért több bölcs ember, mert életük végére megtanulják az élet törvényeit. Életüket átértékelték a sorcsapásaik alatt. Régen a fiataloknak rendelkezésére álltak ezek az élet tapasztaltok, mivel együtt éltek az öregekkel. A gyermek a nagymama és nagypapa életbölcsességein nőtt fel, ők alakították ki az életről az értékítéleteiket. A tanulságos történetek szájról-szájra terjedtek, figyelmessé tették az embert, hogy ha hasonlóval találkozik, akkor hogyan élje meg. Miért fontos a bölcsesség? A bölcsesség azért fontos, mert hiába van benned tudás az emberi és Isteni törvényekről, ha nem tudod hasznosítani, mozgásba hozni akkor, amikor szükséged van rá. A bölcs ember ezt tudja, a tudás az élete része, használja, használni tudja. A bölcs ember nyugodt, mert tud, és a nem tudás, tudatlanság nem tartja félelemben. Látja, hogy mi miért van, és ez biztonságot jelent számára és a körülötte élők számára. A bölcs ember mindenből tanul, még a madár füttyből is, mert nem szakítja ki magát természetből, hanem annak a részének tartja magát. A bölcs ember tudja mire van szüksége, a lelki békére. Nem meditál kifejezetten, de mindennapjaiban van idő arra, hogy magával legyen, visszahúzódjon önmagába, a benne történetekhez. A bölcs ember értékeli a munkája gyümölcsét, nem hajtják kielégítetlen vágyak. Amit megtesz, azt élvezettel, szívvel teszi. A bölcs ember megbecsüli az ember társait, mert megtanulta, hogy tiszteletet érdemel mindenki. A bölcs ember soha nem elégedetlen, mert tudja, hogy elégedetlenség csak azért van, mert nem látunk meg valamit, saját életünk értékét. A bölcs ember nem irigylis más tudását, mert tudja, hogy mindenki annyi tudást szerezhet, amennyit csak akar, de a tudás csak akkor ér valamit, ha hasznosítani tudod magad számára, és erre legalább egy embert megtudsz tanítani, és akkor már nem éltél hiába a földön. A bölcsességet már fiatalon megszerezni annyit ér, mintha új életet kapnál.

A SZÍVRŐL

A szív lüktet a mellkasodban mindaddig, míg élsz. Úgy mondják, hogy utolsót dobbant a szíved, amikor lelked elhagyja a tested.

Mi történik ilyenkor? A szív áll meg, és rákényszeríti a lelket a távozásra, vagy fordítva, a lélek állítja meg a szívet? Én úgy mondanám, hogy lejárt az idő, ami be volt programozva, de ebben nagy szerepe van a léleknek és szívnek egyaránt. A lélek helyét azonosítják a szívvel is, ezért mondjuk a lelki fájdalmaknál, hogy fáj a szívem.

Hát tényleg a szív fáj-e? Nem a szív, csak a lelkünknek az a helye, amely az élet lüktetését okozza bennünk.

Mikor örül a szív? Ha jó történik velünk. A nyelv azonosítja azt a központi, életfeltételt biztosító szervet egy lélekhez tartozó fontos hellyel, az érzelmekkel.

Az érzelmek sok félek, sok szó, sok kifejezés használatos a meghatározásukra, amelyek az érzelmek milyenségét jellemzik. Ha megfigyeljük a szívre tényleg hatással vannak ezek. Gyorsabban dobog a szív, ha örülsz, ha szerelmes vagy, félelmedben nagyokat, hangosakat dobban, haragodban olyan erős hangokat hallat, hogy füledben zúg. Az emberek azért azonosítják a szívet az érzelmek helyének. Valójában mindez a lélekben játszódik le, amely reagál a helyzetekre, jelez a testen keresztül. Meddig bírja a szív a heves jelzéseket? Előbb-utóbb megbetegszik, ha életünkkel heves reakciókra készítjük. A lélek reakciói az örömnél építőek, de vajon a haragnál, elkeseredettségnél a görcsös dobogás is az-e? Tudsz-e élni, ha a motor akadozik? Ha a lélek békés, a heves érzelmek helyét a szeretet veszi át, a szív nem reagál a leírt módon, nem hozza ki nyugodt működésének folyamából a zaklatottság. Miért nem tudják az emberek helyesen értelmezni az érzelmeket? Mert ez a fejlődésük része. Ha már nem tudsz haragudni, ha már nem tudsz elkeseredni, ha már csak boldog derűvel tudod szemlélni az eseményeket, ha már nem akarsz befolyásolni senkit és semmit, csak teszed a dolgod, szemlélődsz, akkor már mindent tudsz és a lelked szabadon irányítja a saját világodat. Az érzelmek nem befolyásolhatják a döntéseidet, mert sokszor hamisak, megtévesztenek.

Hagyd, hogy belülről fakadjon a megérezésed a jóra, az igazra. Nem érzéketlen az, aki külső szemlélőként áll hozzá magához, az életéhez. Csak lehetőséget ad a hibáktól való megszabadulásra. Kevesebbet fog indulatba jönni, kevesebbszer jut az elkeseredés mély szakadékának a szélére, és meglátja az élet által nyújtott lehetőségeket. Az érzelem az ego

része, amely segít építeni mindaddig, míg teljesen át nem veszi az irányítást. Ha már csak az érzelmek irányítanak, akkor hirtelen, és hevesen válaszolsz mindenre, a lényeg felett elsiklasz.

AZ ÉRZELMEKRŐL

Az érzelmek reakciók, ahogy viszonyulunk emberekhez, bizonyos helyzetekhez. Honnan fakadnak, miért törnek fel olyan erősen belőlünk? Mert bennünk vannak, a részünk, a tulajdonságunk, amit az időnk kezdetétől megtanultunk. Hordozzuk magunkban, míg megtanuljuk, hogy helyes irányt, helyes alapot adjunk nekik. Ezek az érzelmek között nem sok különbség van, egyikből a másikba csapódunk be, ha nem tudjuk kezelni. Milyen erős a harag, szinte remeg a teste a haragos embernek, távolabb kell lépni, hogy ne érezd az erejét. Milyen jó érzés a békés ember közelébe lenni! Mindkettőnek vannak érzelmei, de az erejük, energiájuk más. Pedig egy helyről jön mindkettő. Nézzük meg a keletkezésüket. Azt mondtam, hogy a lélek nem más, mint a tiszta szeretet energiája, amelyet az életeink során többé-kevésbé eltakartunk, elrejtettünk az általunk rosszul tanult, gyakorolt életeink során, a hibásan gyakorolt helyzetekkel. Vagyis a szeretet rossz gyakorlásával. A másik emberhez való viszonyunkban, hozzáállásunkban a haragot tartjuk meg, nem a szeretetet. Pedig mit tett a másik a velünk? Csak azt, amit én vele. Rosszul, nem kedvünkre, nem az elvárásainknak megfelelően cselekedett. Ezt jól megjegyezzük, sokat ismételtetjük, végül nem is emlékszünk másra vele kapcsolatban, csak ezekre a „hibás cselekedetekre”, viszonyulásokra. Egyik fél sem döbben rá, hogy hibás, mindig ugyanazt a helyzetet játszák el, ugyanazokat az elvárásokat közvetítik a másik felé, és ugyanúgy reagálnak erre. Ősellenségként, állandó harcban töltjük az életünk, pedig csak hagyni kellene, hogy a másik emberről alkotott képünk megváltozzon. Miért nem hagyjuk? Ez a félelem, mert abban a hitben élünk, hogy akkor elvesztjük önmagunkat, amit a „világról eddig rosszul megtanultunk”. Minden szenvedés oka ez az esztelen ragaszkodás a nem tudáshoz. A becsvágy, az irigység, hajtja, hogy többnek látszódjon, mint ami valójában vagy. Eljátszod a jószívűséget, de belül nehezen adsz. Az anyagiakból osztasz a másiknak, de szeretetedet megvonod a másiktól, mert félsz, hogy akkor védtelenné válsz. Pedig a jószívűség ezt jelenti, bőven van nekem, így bőven szórhatom másra is, mert a tudás bennem nem fogy el. A tudás, hogy csak a szeretet energiáját felszabadítva válhatok szabadabbá. Ezt kell kiszabadítani magamból, a butaság leplei alól.

A butaság az, hogy haraggal válaszolok a másik helytelen viselkedésére, vagyis helytelen válaszra, helytelenül reagálok, hogy szomorúság, bánat vesz erőt rajtam, ami csak a tehetetlenségem feletti bánat, hogy nem merek hinni, nem merek cselekedni, hogy gyűlölök, mert nem tudok felejteni, nem tudok megbocsátani, hogy irigykedek, mert csak azt irigyelhetem meg, ami nekem nincs, de csak azért nincs, mert nem akarom megteremteni.

Ilyen egyszerű az egész, hiszen csak arról van szó, hogy bennem van a tudatlanság, csak én nem tudok saját magamhoz, saját erőmhöz jutni, mert másban keresem.

Az erő magamban van, és ez az erő a szeretet. A szeretetet pedig csak szeretettel lehet megtalálni, nem erőszakkal. Őszinte vágygal lehet megtalálni, hogy végre békés, boldog emberré váljak.

A szeretethez a félelmek legyőzősével tudok eljutni, mert a félelmek onnan erednek, hogy az ismeretlenbe megyek. Az ismeretlenbe, mert számomra már olyan régen volt az igaz szeretetben való élet, hogy elfelejtettem, félek tőle, mert akkor minden régi, jól ismert hibámat, minden jól ismert régi rossz szokásomat, emlékeimet el kell örökre engednem. Nem ragaszkodhatok többé a beteg önmagamhoz, nem tarthat semmi fogva, és megértem, hogy minden értem volt, minden szenvedést én okoztam magamnak, mert rosszul tanultam meg önmagam, a szeretetet. A szeretet pedig maga az Isten.

Akkor hová vezet az út, amelyen haladtok? Elég-e a kérdés, vagy tenni is kell-e?

Most már kezditek látni, hogy milyen egyszerű az egész, hogy meggyógyuljatok, mert hiszen a gyógyszer is, a betegség is egy helyen, bennetek van, csak kapcsolatot kell teremteni a kettő között, hogy hatni tudjanak egymásra, a gyógyszer hasson a betegség felett.

AZ ÉRZELMEKRŐL, MEGÉRZÉSEKRŐL, MEGBOCSÁTÁSRÓL

Azt mondtam nektek, hogy ha világosan nem is tudjátok a választ valamely kérdésre, de belülről mindig van egy sejtés, egy megérzés a helyes megoldásra. Az univerzum segíti az egyént, hogy a magában lévő válasz előjölessen az adott kérdésre, az adott időben. Míg a lélek fejlettsége alacsonyabba szinten van, addig ezeket a megérzéseket kevésbé használja. Érzi az elme a jót, de erősebbek az egyéb tapasztalatai, amik elnyomják a belső, saját hang meghallását.

A spirituális fejlődéssel nem a hang lesz erősebb, hanem az odafigyelés, mert a tudás, tanulás ezt eredményezi. Ahol vékonyabb a lelkünket borító takaró, ott erősebbek a

megérzések is, de ahol vastagabb, ott kevesebb használható információt tudunk magunkból kihozni. Hogy is van ez? A leülepedett, ránk merevedett hibáink, tévedéseink azok, amelyek meggátolják a bennünk rejlő örök tudás, örök képességek felszínre jöttét. Az a baj, az a nehézség, hogy ezeket a hibáinkat nehezen vesszük észre. Még ha szembesülünk is meglétünkkel, akkor is erősen ragaszkodunk hozzájuk. Ha tudjuk a meglétükről, erőfeszítésekbe kezdünk a megszüntetésükre, vagy csak odafigyelünk, hogy ne gyakoroljuk, akkor a hibák alatt lévő tudás átszivároghat, és ez is segíthet a további felszámolásnál. Nem elég erről beszélni, ezt használni kell. Nevezhetjük ezt lelkiismeret vizsgálatnak is, bár ez az idők során sok kellemetlen emléket, rossz megítélést kapott.

Bármit is fedezel fel magadban hibaként, vagy rossz tulajdonságként, tudjál megbocsátani magadnak. Ez nagyon fontos!

Hiába szünteted meg a rossz gyakorlását, ha utána a volt hibákért lelkiismeret furdalásod van.

El kell fogadni, hogy ezeket magad tetted, magad vagy az oka, de most már tudod, hogy azért volt mindez, mert fejletlen voltál még a lelki életedben. Most már tudatos vagy, a jóra törekszel, a hibák elkerülésére. Ha magadnak meg tudsz bocsátani, akkor másnak is, de minden magadból indul.

Ne hagyd, hogy saját magadat megtéveszd! Az elme képes rá! Ha mosolyogni tudsz a saját hibáidon, vagy ha más bánt azon is, akkor már közel vagy ahhoz, hogy a teljesség működjön benned. De amíg belülről ezer kifogást keresel arra, hogy mit, miért a másik hibájából tettél, vagy saját érdekedben vakon gyalogolsz át a másik emberen, addig nem jutsz a közelébe, és nem is látod meg a saját nagyszerűségedet, csak az elméd játszik veled. Nehéz a befelé figyelés, hiszen olyan sokszínű a világ, de megéri, mert utána még színesebbé válik, mert többet látsz meg belőle.

Isten azt mondta az embernek, amikor először leszületett a világra, hogy légy szabad, és szeress mindent, ami az utadba kerül. A gyermek erre emlékszik, amikor a tudata nyiladozik.

Mi pedig ahogy nő, szép lassan elfelejtjük vele, hogy szabadon, megérzései által cselekedjen, megtanítjuk vele, hogy csak bizonyos dolgokat szeressen, és többet ne. Megtanítjuk vele, hogy bizalmatlanul, óvatosan figyelje a világot, mert állandó veszély fenyegeti. Megtanítjuk, hogy büntudata legyen, hogy rossznak, értéktelennek tartsa magát, és képtelennek a helyes döntésre.

Állandóan figyeljük minden lépését, minden szavát és kijavítjuk, ha másképp gondolta, mint mi. Mire felnő, csak az elméje által képes cselekedni, csak az elme által megtanult

mintákat tudja gyakorolni, érzelmei jók és rosszak lettek a csak a jó, a szeretet helyett, a megérzéseinek meghallása halvánnyá válik, eltűnik.

Elfelejtette a felnőtt, hogy miért született a világra, és kínnal, keservvel, betegséggel, szegénységgel, a magánytudatával küszködve kezdi élni az életét.

Hová tűnt a nagyszerűség tudata?

Hová tűnt a teremtés tudata?

Hová tűnt az emlék, hogy lélek vagyok, és örök?

Csak a rövid és véges élet gondolata maradt meg, a testtudat, amely elfog pusztulni, de kineveltük a gyermekből lélektudatot, az öröklét tudatát.

LEGYETEK ÖNMAGATOK!

Legyetek önmagatok, amely maga a szeretet fenntartás nélkül.

Legyetek önmagatok, amely félelem nélküliség, örök bizodalom Istenben, a mindenségben.

Legyetek önmagatok, amely bátorság a tehetségetek, az örök tudás használatában.

Legyetek önmagatok, amely harmónia, zene, szépség, ha megtaláljátok.

Legyetek önmagatok, amely nagy és ismeretlen az emberi elmének, de megismerését merni és akarni kell, mert itt az ideje.

Legyetek önmagatok, amely boldogság, az ember boldogsága, hogy nem veszik el, csak átalakul.

Legyetek önmagatok, amely szél, nap, víz, és föld egyben, mert magában hordozza a teljességet.

Legyetek önmagatok, mert ez a végtelenséget hordozza magában, nem falakat, amelyek korlátok közé szorítja lelketeket.

Legyetek lélek, amely vagytok is, és élvezétek a test által nyújtott cselekvést, és megnyilvánulást, mert emberként, testben tudja a lélek igazi feladatát véghez vinni, Istenként teremteni látható dolgokat.

Legyetek önmagatok, mert ezért születetek, ezért éltetek oly sokszor és oly sokat, hogy önmagatokat lássátok meg a mindenség egészében.

A BÉKÉS EMBER

A békés ember szívében a nyugalom boldogsága van, a szeretet tölti el a lelkét.

A békés ember elégedett magával, a sorsával.

A békés ember nem nyugtalan és nem fél.

A békés ember egyik napja a másik után úgy telik, hogy tudja mindig az elébe kerülő feladatokra kell koncentrálnia, azt kell megoldania.

A békés ember a múltjának szép emlékeiből töltekezik, a rosszat elfelejtette, a jövőjétől csak jót remél, így a mai napját nem ronthatja el egyik sem.

A békés ember tudatában van Isten segítségének és ő, azt mindig elfogadja.

Tudatában van, hogy olyan nem történhet vele, amit nem tud megoldani, mert mindenre van megoldás, így hát nincs félelme a váratlan dolgoktól.

A békés ember nem tesz maga ellenére, tudja hogy számára mi a jó.

A békés ember nem feltételez senkiről rosszat, így nem is fél senkitől.

A békés ember jól él, mert megbecsüli, amit kapott a teremtéstől, így nem marja a kielégítetlenség.

A békés ember megbecsüli a környezetét, mert tudja, hogy ő is a része.

A békés ember nem biztos, hogy a tudás tudásával rendelkezik, de ösztönei a bölcsesség felé vezetik, hiszen helyesen gazdálkodik a saját erejével, a természet és szellemiség törvényeivel, megtalálja magát, a lényegét, a békés természetét.

Lelki boldogságát, békéjét élete tükrözi, amelyet nem fecsére el hibás, értéktelen vágyak megteremtésére.

Szereti magát, és szereti a világot, amelyben él. Nincs felesleges tette, szava, de van életereje, bölcsessége. Nyugalom veszi körül, jó érzés vele lenni, mert szeretet árad belőle.

Hol van ilyen ember?

Van, ha kevés is, de nyitva áll a lehetőség, hogy ilyenek lehessetek, vagy hasonlóak: oázis a sivatagban, virág a pusztában, magányos, árnyékot adó fa a mező közepén.

A végső cél, önmagunk elérése is ilyen ember elérését jelenti. Ne a becsvágy vezessen, ne másokért, hanem magadért cselekedd ezt meg!

HITVALLÁS

A szeretet ereje oly hatalmas, hogy nem lehet leírni, nem tudom meghatározni számodra, hogy érthető legyen. Mivel nincs ismeretek róla, hogy mit hordoztok magatokban, így erről olyan beszélni, mintha a vak embernek a színeket akarnád elmagyarázni. Minden igazság, minden csoda ereje bennetek van. Az ember Isten a maga módján, de ebből csak a rosszértelmű lényegét meritek használni.

Hogyan juthattok a szeretet erejéhez, a lélek erejéhez magatokban?

Először is a hit erejével, hogy hiszek abban, hogy méltó vagyok arra, hogy megkezdjem a magammal való munkát.

Másodszor: hiszek abban, hogy képes vagyok arra, hogy megtaláljam és használjam a lelkem erejét a sorsom, életem, egészségem átalakítására.

A hitem, ha erős, akkor kezd imával a rétegek kibontását lelkedről. Folytasd meditációval, hogy észre vedd, ha bensőd szól hozzád.

Légy alázatos, és légy mégis bátor, ha imáiddal kérsz, és köszönsz, mert az ego hajt fejet a lélek előtt.

A bensődben a harmónia kialakulásának kezdete, ha az elméd látja ennek a szükségességét. Az ima, a meditáció, a csend megteremtése is egyben, a csenddé, amelyben a lelked dolgozhat, mert eközben nem zavarják elméd gondolatai.

A csendben ne legyen félelem, tartózkodás, hogy távol maradsz valamitől, vagy ismeretlen az út, vagy félsz, hogy mit találsz a belső utad végén.

A hit, a csend az, amely megteremtheti a békét, amikor a lélek munkálkodhat bennünk.

A SZERETET EREJÉRŐL

A szeretet, vagy a lélek ereje mindenki benn van. Minden ember a születésével kapja meg a lehetőséget arra, hogy kibontsa és az erőt használva éljen.

Az erő az, amely benned szunnyad és néha megcsillantja önmagát, mikor a jövőbe látva megpillanthatsz, vagy megérezhetsz dolgokat, amikor olyan teljesítményre vagy képes fizikailag és szellemileg, amire még előtte soha.

Az erő az, amely a lélek megismerésére sarkall, amely ellágyítja a szívedet.

Az erő az, amely átsegít a nehézségeken, és nem hagyja, hogy feladd.

Az erő az, amely beszél a szádon és olyanokat mond, amit nem tudhatnál.

Az erő az, amely ha imádkozol, akkor egybeolvad az Istennel.

Az erő az, amely soha nem fogy el, akármennyire is azt hiszed, csak esetleg elzárod az útját.

Az erő az, amely a mosolyodból sugárzik.

Az erő az, amely soha el nem hagy, míg dolgod van a földi világban.

Az erő az, amely megmarad, ha pályád véget ér és csak általa létezel tovább, mert az erő, az maga a lélek. A lélek akkor is létezik, ha nem hiszed, csak így nem használhatod az erejét, nem növelheted a szerepét az életedben. Pedig, ha a tested és lelked, szellemed együtt él, dolgozik, akkor nem lehet, és nem is tud a boldogtalanság beköltözni az életedbe. Egyszerű a képlet, három az egyben, egységben. Erre kell törekednie minden embernek, mert erre született. Ezt a vakságot, ennek az akadályait kell legyőzni, baráttá tenni.

Ez az út, amely haza felé vezet istenhez, az Isteni egységbe, ez a fejlődés, hogy minden részedet egyformán tudd használni, egységben egymással.

A szeretet erejét soha ne keresd magadon kívül, soha ne akard, hogy mások pótolják, amit magadból nem tudsz előhozni.

A saját lelked ereje az, ami téged előrevisz! Ha sajnálattal, erőszakkal, vagy más módon szeretet adásra kényszerítenek valakit, az ő energiája, lelkének ereje nem pótolja azt, amit magadból kellene előhozni. Ez csak lefárasztja a másik személyt, számodra pedig csak időlegesen hoz erőt, ami sokkal gyengébb annál, mintha a magad szeretete törne föl, és hatná át a lényedet, gondolataidat, cselekedeteidet.

A szeretet hiányosan értelmezték, mert ez is odatartozik, hogy nem más energiáiból kell élni.

A saját életed minden cselekedetét, minden mozzanatát át kell, hogy hassa, csak akkor él benned igazán a szeretet.

A szeretetnek benne kell lenni, ha egy tárgyat megfogsz, ha valamire ránézel, ha megszólalsz, ha dolgozol a mozdulataidban, ha képet alkotsz valamiről, akkor a gondolatodban.

Ez a magad iránti szeretet, és nem a tárgynak szól, amire ránézel, nemcsak az embernek, akinek mondasz valamit,, nemcsak a fogalomnak, amiről képet alkotsz. Ez csak magadnak szól, ez csak a magad szeretete, ami megbecsül és szeret mindent, amit kapott, mindent ami körülveszi, mindent ami magában megszületik. Ezek csak neked szólnak, ezek csak számodra teremődnek, hogy örülj neki, és tanulj mindenből. A te teremtésed az akarattal, a vággyal, ez a te életed. Akkor miért nem szereted? Miért nem fogadja el az elméd, amit alkottál a magad számára? Te alkottad a betegséged, te alkottad a munkád, a családot, és

mindent, ami most szerepel az életedben a legapróbb részletig, csak elfelejtetted. Naponta alakítod most is, állandóan alkotsz, és amikor valami elkészül, akkor azt mondd, hogy nem szeretem, nem ezt akartam. Miért nem úgy sikerült a teremtésed, ahogy tetszene? Mert nem szeretettel tetted, mert nem azt tetted, amit kell, mert nem tudod, hogy magad számára mi a jó. A fej dönt, nem a szív. A fejed mondja meg, hogy vannak jó dolgok és vannak rossz dolgok. Ezzel elítéled saját magad, az életed részeit, és állandósítod a „rosszat” - amit annak tartasz-.

A teremtés törvénye azt mondja, hogy a „rosszat” addig kell gyakorolnod, amíg a szeretetet meg nem találod benne. Ezért nehéz hát az élet számotokra, mert két félre osztjátok, szeretem és nem szeretem dolgokra, pedig az élet nem osztható, csak szerethető.

A SZERETET MEGTARTÓ EREJÉRŐL

A szeretetnek, mint a lélek lényegének, az igazi ereje a megtartó erő.

Mi a megtartó erő? A megtartó erő az, amely nem engedi, hogy teljesen elszakítsd magadat a lélektől, a lélek pedig nem szakad el soha teljesen az Istentől. Az emlékezés az igazi lényegedre, hogy lélek vagy elhalványulhat, de igazából teljes felejtés nem következik be, még azoknál sem, akik egész életüket úgy élik le, hogy a testüket látják, elméjüket fogadják el. A kapcsolat a lelkeddel mindig megvan, csak hol erősebb, hol egészen gyenge. Nem érzed ezt másképpen, mint hogy néha kilátástalannak, elkeseredettnek, céltalannak látod az életed. Nem tudod az igazi értelemet felfedezni, mert csak a körülötted lévő látható világod fogadod el. Minél elkeseredettebb vagy, minél bizalmatlanabb, és minél jobban erőlködsz, hogy a való világnak megfelelően rendezd a problémáid, annál jobban nem sikerül, mert elméd nem képes rá. A lélektől elszigetelten az elme nem boldogul. A lélek lényege, a szeretet ereje nem segíthet, mert elvágod, lefeded a hangját. A megtartó ereje nem tud érvényesülni, nem tud hatni, mert a megtartó erő az, amely részeit összekapcsolja, min a telefondrót. Ha a vételi viszonyaid rosszak, mert csak kívülre figyelsz, a vezeték hiába közvetíti számodra folyamatosan a tanácsokat, a segítséget, te nem hallod.

A megtartó erő az, amelyen keresztül visszajuthatsz az erő eredetéhez, az adóhoz, a lelkedhez. Hogyan?

A megtartó erő az, amely azt súgja, hogy nyugodj meg, amely azt mondja, hogy minden megoldódik, csak bízd magad az Isteni gondviselésre, amely azt mondja, hogy ne félj, mert

nincs miért, amely keresésre sarkall, amely azt mondja, hogy ne add fel, amely mindig biztat.

Ha ezt meghallod bajaid közepette, és nem az elkeseredés köti le a figyelmedet, akkor mást is meghallhatsz, ami a lélek igazi hangja. A megtartó erő a lélekhez vezető úton segít, az úton tart meg, de mindig tőled függ, a te akaratodtól, hogy milyen erősen, mert az akaratod, az elméd az, amely jobbra, balra eltérít, vagy állásra kényszerít, de soha nem tudja elszakítani a megtartó erő fonálát.

A KÍSÉRTÉSEKRŐL

Többféle lehetőség kínálkozik, hogy az Istenhez vezető úttól eltávolodj. A lehetőség a kísértés. Honnan jön a kísértés, ami úgy próbára teszi a kitartásodat?

Általában magadból, csak a külső körülmények a benned rejlő lehetőséget erősítik meg. Meg kell élned, meg kell próbálnod, mondhatnám. A sors hozza eléd, hogy erősödj a választott hitedben, hogy jól dönts. A döntés maga a hited gyakorlatának, és megerősítésének, amit tudsz már elméletben, és a való életben is eszerint kell cselekedned. Először nem mindig sikerül kísértésnek való ellenállás, de előbb- utóbb a kísértések megszűnnek, mert nem marad helyük. Nem marad helyük, mert szilárd hited lesz a jóra, az igazságra.

A kísértések keletkezése magadból indul, a kétségek indítják. A kétségek pedig azért keletkeznek benned, mert nem vagy egységben, az elméd szava vezeti az életed. Az elme határozatlansága, tudatlansága az, amely a kísértéseket hozza az életedben.

Mi is a kísértés? Mindenkinél más, mindenkinél különböző, de közös, hogy amiben gyengék vagyunk, amit rosszul gyakorolunk, csak az jelenik meg minduntalan előttünk, és amihez még nagyon erős a ragaszkodásunk. Tehát ezek a gyengeségeink, amit erőre kellene váltani.

Erős elhatározás, az emellett kitartás, valamint önmagunk gyengeségeinek ismerete kell ahhoz, hogy a kísértéseknek ellen tudjunk állni. Ha sikerül, akkor a karmádat törleszted, fejlődsz lelkileg, haladsz a belső harmóniád kialakulása felé.

A kísértéseket tartalmazó oldalad a gyenge oldal, amely az életedben rendezendő számláidat tartalmazza, az adósságaidat, amit meg kell adni. Hogy milyen adósságok ezek? Olyan adósságok, amelyeket a szeretet nélküli cselekedeteid hívtak életre. A kísértés benned rejlik, és állandóan arra törekszel, hogy újra és újra ezt gyakorold. De a lehetőség is benned rejlik, hogy ezután helyesen tedd

meg, a szeretet fényében, a szeretetnek megfelelően ezeket a cselekedeteket. Megszakítod a magad és mások iránti szeretet nélküli cselekedetek sorát, ellenállsz a kísértésnek, kilépsz a karmád kötelékéből.

Tudd, a kísértés belőled származik, a te részed, amit jól kell használni, mert jó és rossz oldaladnak a megerősítését egyformán szolgálhatja.

„BÍZTATÁS”

Isten barátja, szülője minden embernek, minden lénynek. A lélek egy darabja az ő lelkének. Ahogy tested egyetlen sejtje is hordozza tested minden jellemzőjét, úgy a te lelked is hordozza Isten minden tulajdonságát. Az Ő lelke teremtette az összes létezőt, amit most látsz, vagy amit még soha nem is láttál, de megtapasztalhatod. A te lelked pedig teremtette e te világod, és a célja az, hogy mindig a legtöbbet kapd a jóból. Angyali seregek szolgálják, óvják, ahogy téged is. Akkor mi a különbség, ha atyád a legjobbakkal halmozott el? A különbség az, hogy te a felejtést kaptad még útravalóul, amit le kell győznöd, és testben kell megtapasztalnod Isteni eredetű lelked nagyságát, és eloszlatni mindazt, ami eltakarja emberi szemed elől a láthatatlan részedet. Hasonlatossá kell válni, mint ő, csak a szeretet erejét hagyni működni az életünk hátralévő minden percében. Tedd, hogy lelkedet megszabadítod minden akadálytól, hogy engeded a tiszta természetét működni. Tedd meg, hogy elhatározásod mellett kitartasz, mert így lesz örök boldog életed. Tedd meg, hogy rászánod magad és gyakorlod a lélek általi döntéseket.

Halld meg a szíved hangját, az vezessen a mindennapokban, amit csak a rossz szokásaid ellen kell megvívnod, hiszen a többi csak feladat, amit meg kell oldani, el kell végezni.

Az ember a lelke tulajdonságai alapján maga a szeretet. A szelleme szerint egy sokat tapasztalt, nagy tudású lény. Az emberi valósága alapján egy kicsi, tanácstalan, az igazságot kereső, mulandó lény. E három összhangjából tevődik össze az életed. Azért születted, hogy emberi szívvel tapasztalhasd meg Isten nagyságát, akitől származol. Nincs más célja az emberi életnek, a többi csak részfeladat.

Kitartás kell hozzá, hogy legyen erőd a célod eléréséhez, az élet nehézségei, vagy jó körülményei ne téríthessenek el, azokat javadra tudd fordítani, a lelked tisztulására. Kitartás segítsen, hogy a legnagyobb erősségedet, a szeretetet tudd használni minden gondolatodban, cselekedetedben. Kitartásod legyen, hogy bármi történik is, nem távolodsz el Istentől. Kitartásod legyen, hogy magadat tiszteletben tartod, és nem engeded az erőszakot hatni életedben, és te sem alkalmazod, és rajtad sem engeded alkalmazni.

Kitartásod legyen a jóra, a tisztára, amit a szíved annak tart. Kitartásod legyen a bizalomra, hogy minden érted történik, még ha nem is érted. Kitartásod legyen a teremtésre, hogy a teremtést az egység, lelki békéd, belső harmóniád létrejöttéért használod. És végül kitartásod legyen az életed jelenében, mert ebből lesz a jövőd.

A MEGÉRTÉS RŐL

Isten azt mondja, hogy az ember „megértése” elősegíti a lelke fejlődését. Megértés az élet működésére szándék kérdése. A szándéké, amely hozzásegít, hogy megtudjam, több vagyok annál, mint amit lát a fizikai szemem, hogy több vagyok annál, mint amit tudás nélkül megtudok érteni. Ha vágysz rá, hogy megtudd honnan jöttél, és hová mész, ha életed mélyebb értelmét akarod ismerni, hát megadatik, csak követned kell, amit eléd hoz az élet.

Ha már eltudod engedni valamennyi kötődésedet a fizikai élethez, úgy nem lesz akadály, hogy többet láss az igazi életedből. Megérted, hogy a tested, az életed működése nemcsak az elméd működésétől függ, de az elme segítsége nélkülözhetetlen ahhoz, hogy igazi valódat meglásd, és megvalósítsd.

A megértés nem nehéz, de vágy kell hozzá először, hogy megismerhesd önmagad, hogy megvalósíthasd a békédet, a boldogságodat. Megértés kell, hogy tudd, fontos személy vagy, nagy szellem valamennyi ember, fontos, nagy feladattal. Nincs nagy feladat, és még nagyobb feladat, Istennek minden ember feladata egyformán nagy, és egyformán támogatja az elvégzését. A szellemi világ a való világ része, ami fordítva is igaz. Nem lehet e-kettőt szétválasztani. A fizikai életed része a szellemi életed és fordítva is igaz. A két résznek egységben kell munkálkodnia. Tudatosan kell törekedni a megértésre, mert az egység, együttes működés így alakulhat ki.

Megértés kell hozzá, hogy Isten szabad gyermeke vagy. Ami köt, azt te kötötted most, vagy az elmúlt időkben. A kötések azért vannak, mert ezek a gyengeségeid, amit erősebbre kell váltani, hiszen ezek a fizikai léted korlátai.. Azért születted, hogy a szeretetedet szabadon tudd használni, szabadon tudjon áramolni. Ha idáig eljutsz, akkor csak egyetlen szál marad, az, amely Istenhez köt, hogy haza találj.

A kötelek a szeretetlenség kötelékei. El kell őket egyre jobban vékonyítani, ami aztán magától szakad el, mert nincs már rá szükség. Az igazságot, a magot, a tisztaságot keresitek, hogy megszabadulhassatok mindentől, ami fogva tart benneteket, és Istenhez kerülhettek vissza. Ami fogva tart benneteket az a karmátok.

Semmi nincs már, amiben állandóan kapaszkodhatsz, csak a hited, az Isten és magad szeretetének a hite, a feladatod hite, hogy a tisztulás az utad.

A TANÍTÓKRÓL ÉS A TANÍTÁSOKRÓL

Isten követői sokfélék és sokféle formában adják át az üzeneteiket is. Az emberek is sokfélék, színes életformával, élettapasztalattal. A sokféle tanító közül mindenki megtalálhatja azt a személyt, akit el tud fogadni az általa tanítottakkal együtt. Nem az a lényeg, hogy melyik tanítóhoz tartozol, hanem az, hogy az általa hordozott üzeneteket megértsd, megismerd, és magadévá tudd tenni.

Erőszakkal nem lehet magadra erőltetni semmit, csak ha a szíved is tiednek érzi. Ha megtanultál valamit az egyik tanítótól, és többre vágysz, nem kell félned a tovább lépéstől. Fontos hogy haladj, megismerd, megértsd, magadévá tedd, majd gyakorold az igazi lényegedet. Nem lehet mindenkinél egyforma az út, és nem lehet egyforma a haladási sebesség sem. A félelmet kell levetkőzni, hogy eltévedhatsz, mellékútra tévedsz. Ha a szíved vezet Istenhez, akkor nem tévedhetsz el, mert mester vezet hozzá, a legnagyobb, aki valaha élt, és Isten fiaként tanított, és ez Jézus. Jézus tanított és gyógyított, hogy megismerhessétek emberként az igazi önmagatokat, az igazi erőtöket.

Vágyini kell az ő tisztaságára, az ő tudására, és ő vezetni fog benneteket. Jézus ereje és tisztasága minden emberben benne van, csak világosságnak kell gyúlni mindenkiben, hogy hozzá férjen.

A megismeréshez, megtapasztaláshoz kell a kitartás, hogy mindig az ő iránymutatása szerint haladjatok. Tartsátok tiszteletben a tanítókat, és üzenet-hordozókat, mert feladatuk nagy, és áldozatos, amit az emberek világosság felé tartó útjának megtalálásáért végeznek. Nincs elveszett ember, csak olyan van, aki még nem találta meg az útját. Nincs út, amely rossz, ha Isten vezet rajta. Nincs rossz tanító, aki Isten felé vezet. De hiába van út, tanító, mester, ha a szándék hiányzik a hazatalálásra. Ha a szándék, vágy megéri benned, hogy Istenhez akarsz hazakerülni, akkor Isten fog vezetni az utadon, és mindig megtalálod azt a tanítót, aki továbbsegít a tanulásban.

A MEGTAPASZTALÁSRÓL

Isten országa bennetek van, mert lelketek magába foglal mindent, ami létezik. Bennem is megvolt, míg testben éltem földi életem. Nem fönn, és nem lenn, csak belül és kívül. Ha

magadon kívül tekintesz körül, akkor hatalmas világot láatsz, amit nem tudsz megismerni egy életen át sem. Ha magadba tekintesz, csak magadat látod, a gondolataidat, érzéseidet, amelyekről tudod, hogy a tied, és nem látod, mert nem láthatod a többit. Nem láthatod, mert nem tudnád teljességgel megérteni. Csak lépésenként tudod egy-egy kis részét felfedezni, ahogy a hited nő Isten és a magad irányában.

Az út, amelyen elindultál Isten útja, a megismerés útja befelé, a lelked felé. Ahogy nő benned a tudás, amilyen mértékben nő az elméd hajlandósága, úgy jutsz egy-egy lépéssel közelebb a teljességhez, a belső lényegedhez. Az elméd hajlandósága az a mérték, ami meghatározza, hogy milyen ütemben tudja a lélek rezgését átvenni, a rezgését, ami a tudás. Lesz egy pont, ahol mint egy rugóra kinyílik előtted a megismerés, és ezt nevezzük megvilágosodásnak. Innen kezdve benne élhetsz, benne tudsz élni a saját teljességedben, amit békeként, harmóniaként, egészségként és bölcsességként élsz meg.

Az új embernek, az újkor emberének így kell élnie, ha az életet választja, mert csak így tud élni.

Hogy mi van benned, amit meg kell találnod? A tiszta szeretet, amelynek erejét leírni nem lehet, olyan hatalmas. A tiszta szeretet, amelyen kívül már semmire nincs szükséged, mert ez megteremt mindent az ember számára.

A MEGTAPASZTALÁS ÚTJA

A megtapasztalás útja most más, mint eddig volt. A megtapasztalás útja az erőd, és magad megismerése. Azért más, mert, könnyebben, gyorsabban célba érsz, mert a világnak erre van szüksége.

Olyan erők működnek a Föld átalakulásán, ami a ti átalakulásotokat is segíti, vele együtt, ha nem álltok ellen. Ha a változások erejének a hullámára hangolódtok, akkor rövid időn belül az erő, és az akaratotok átalakít benneteket, begyógyulnak sebeitek, kijavíthatod testedben minden hibát, átalakulsz az életeddel együtt, ahogy a Föld is átalakul, hogy tovább végezhesse a dolgát. Aki a változásoknak ellenáll, annál betegségek alakulnak ki, mert a test nem tudja az elme és lélek együttes akarata nélkül átvenni az új rezgéseket, diszharmónia alakul ki benne.

Ez a ti időtök, ezért születtetek, ezért vállaltátok az életet, hogy ezt, megtudjátok valósítani, és rezgéseitekkel, gondolataitokkal, az életekkel tudjátok segíteni az átalakulás folyamatát. Sok ember született ilyen elhatározással, feladattal, vállalva azt is, ha nem

sikerül, akkor a világégés része lesz. A pusztulás elmarad, inkább azt mondanám, hogy a régi elmúlik, és ti részesei vagytok az új születésének.

Tanok, tanítások, vallások szűnnek meg, amelyek nem tudnak átalakulni, és nem tudják a változásokat követni. Az „Új Ember” Jézus igazi természetének a megvalósítására fog törekedni. Jézus Isten fia, de minden ember az, és minden ember eljuthat oda, ahová ő eljutott. A szabad akarat törvénye nem szűnt meg, kérés kell ahhoz, ha többet akartok tudni, vagy több erőt akartok. A kérés mindig a Felső Énnel, és Istennel közös együtt működésre, együttes munkára való alkalmasság kérése legyen.

AZ ÚJKOR MEGISMERÉSÉRŐL

Nem elég, hogy tudod, megváltozott a világ, neked is hozzá kell idomulni. A változás még nem fejeződött be. Minden az emberektől függ, hogy mennyire tudják a változásokat megélni, hozzá alakulni. Ha az emberek rezgéseinek a tömege eléri megfelelő mértéket, akkor tud teljességgel lezárulni, és az új világ élni. Nektek mondom, hogy részesei vagytok ennek, a ti változásotok is hozzájárul a Föld változásához. Ami régen évekbe, egy életbe, vagy lelki síkon több életben történhetett meg, most szinte azonnal megteremtheted. A Föld békéje, a ti békétek. A Föld békéje, hogy többé nem áll útjában annak, hogy az emberek dimenziókat ugorjanak testestől, lelkestől. A csendes imádat helyett, isten azt mondja, alkossatok vele új világot, és új embert magatokból. A legjobbakat képzeljétek el a világról és magatokról, hogy a jó gondolatok segítsék elő a teremtő erő munkáját.

A TEREMTŐ ERŐRŐL

Az újkorban nagyon fontos szerepe lesz a teremtő erőnek. A teremtő erő bennetek van, és gondolattal lehet életre hívni. El kell képzelned, de olyan valóságosan, ahogy megtörténik, ahogy szükséged van rá, amilyen a valóságban. Az elképzelt dolgot ne a jövőbe képzeld el, hanem a jelenbe, ahogy most történik veled. Hidd el, hogy ez lehetséges, csak a hited, a félelmeid szabhatnak gátat neki. Ez nem álmodozás, hanem teremtés. A betegség felszámolását többször el kell képzelni naponta. El kell képzelni, ahogy a sejteid dolgoznak, a jó sejtek szaporodnak, az ízületeid, gerincéd rugalmassá válik, ahogy könnyedén felállsz, lehajolsz, lefekszel és leguggolsz, ahogy jársz, ugrassz, futsz és tornázol.

Ha te dolgozol magadon és magadért, úgy érted is dolgozni fog az a részed, amely eddig mást tett.

A gondolataidat, csak a gondolataid befolyásolhatják. A sok teremtő, jó gondolat átprogramozza az életed, hiszen csak egy másik programot kell használnod, mint a számítógépnél. Ez nem jár kellemetlenséggel, fájdalommal, fáradtsággal. Az agy egész nap zakatol, a fej egész nap tele van gondolatokkal, aminek semmi hasznát nem veszed, csak elfárasztja a figyelmedet, eltompít. Miért ne ültethetnél ebbe a gondolat áradatba hasznosat, aminek az eredményét élvezheted. Csak az elején nehéz ezt megszokni, utána élvezni fogod, hogy magadért álmodsz, ami valósággá válik. A teremtő erőt eddig is használtátok, de nem tudatosan és nem hittel. Ahogy tudatosan kezded használni, kitartással, belülről fakadó hittel, hogy képes vagy rá, az életed élesen elkanyarodva megváltozik. A teremtés részeddé válik, erővé alakul. Hogy miért nem használtátok eddig? Mert nem volt rá mód, nem volt rá lehetőség, a karma és mozgató erők nem ezt szolgálták. Úgy képzeld el, hogy egy fék volt beépítve az életedbe, amit most kiszerelek, és többé nem akadályozhatja meg a mozgásodat.

A KARMÁRÓL

A karma most viharos gyorsasággal kezdett el dolgozni az új korban. Gyorsan jönnek eléd a feladatok, de a megoldásuk is könnyebben történik. Mindez az új világ kialakulását segíti elő. Nálatok is azért jönnek a betegségek, változások egymás után. Ez nem keverendő össze a diszharmónia okozta betegségekkel. A diszharmóniánál az újtól való elzárkózás, a változni nem akarás az, ami a betegségeket előidéz a testben. Ebben az esetben csak akkor oldódhat a testi betegség, ha az új energiákra, az új kor szellemére hangolódik az ember. Aki követni akarja és segíteni a világ átalakulását, annál a karma-tartalék elégetése indul meg. Eléd kerül mindaz, ami még tartozásod, megoldandó feladatod. Ha ijesztő dolgokat tapasztalsz az életed folyásában úgy jusson eszedbe mindez.

Isten azt mondja, hogy aki ezeket a nehéz, de szép időket fejlődésben, és benne lévő szeretet feloldásával éri meg, minden terhet, nehézséget levet magáról, a teljes béke, egészség, bölcsesség, harmónia lesz a jutalma. Minden kis erőfeszítésed magadért az új világot szolgálja, és minden kis erőfeszítésed a másik emberért szintén az új világot szolgálja. Százszorosan hat minden jó tett, de sokszorosan visszahat minden rossz, és szeretet nélküli tett, gondolat.

TÜRELEMRŐL, KITARTÁSRÓL

A teremtő erő működéséhez idő kell. A teremtőerő kérésedre átrendezi a valóságot, amit ti hosszabba, vagy rövidebb időként éltek meg. Ha a kívánságok teljesüléséig túl sok idő telik a megítélések szerint, akkor más programot adtok a teremtő erőnek, mert elfogy a türelmetek. A más program azt jelenti, hogy nem hisztek a teljesülésben, vagy nem lehetséges, hogy ez teljesüljön. Ezekkel az ellentétes gondolatokkal visszahívjátok az általatok kibocsátott erőt, vagy megakasztjátok.

A hit megingása ez, a teremtő erőt nem tápláld tovább. Útjára bocsátod, hogy számodra dolgozzon, de megsemmisítetted. Megakasztod a teremtés megvalósulását azzal is, ha megmondod, hogy milyen módon akarod a vágyad megvalósulását. Ha ezt teszed, akkor csak az akaratoddal akarod a teremtést véghez vinni. Az akarat az elme sajátossága. Az elme ereje ehhez nem elég, mert a léleknek kell a teremtő erő irányítását átvenni. Az elme irányít abban, hogy mit tegyél, hogyan hívd életedbe a számodra szükséges dolgokat, kívánságokat, de a türelmet, és a kitartást is az elmétől kapod. Mivel az elméd nem szokta meg a várakozást, nehezen tűri azt is, hogy kivárd a kívánságod, teremtésed eredményét. Légy türelemmel, egyetlen gondolatod sem legyen, amely a kívánságod megvalósulásának az útjába áll. Türelmetek és kitartások legyen a teremtő erők munkájának az eredményét kívárni, és közben hittel erősítsétek meg. Ne vegye erejét a kétség, bizalmatlanság. Soha ne vedd el mástól a hitét, ne ingasd meg a saját bizalmatlanságoddal, kétségeiddel.

SEMLEGES GONDOLKODÁSRÓL

Az utat nem a közepétől járjuk, hanem az elején kezdjük. Először találd meg önmagad Istenét, amit te hordozol, és megérted a rajtad kívüli, de hozzá kötődő világot.

Nem találhatod meg Istenedet magadban, ha magad ellen cselekszel, szeretet nélkül. Ha nem becsülöd meg, ami vagy, ami szép és jó benned. Szeresd a hibáidat, mert ha szereted, akkor nem kötöd magadhoz őket, azok szabadon eltávozhatnak tőled. Szeresd a problémáidat, feladataidat, amit eléd hoz az élet, mert csak a szeretet erejével tudod a megoldást megtalálni rá. Szeresd a családot, mert ők részei az igazi feladatodnak, hogy

célotat, önmagadat, magadban az Istent elérhesd. Szeresd azokat, akiket eléd hozott a sorsod, mert ők azok, akikkel társként szerződöttél, segítőd, egyben a tanítőd, hogy felismerhesd az értékeid. Végül amit nem szeretsz, amit elutasítasz, amit kellemetlennek, rossznak fogsz fel, az benned felerősödve gátat épít benned, hogy soha ne juthass az igazi énedhez. Végül, ha már mindent tudsz szeretni belülről, magadból fakadóan, akkor megtalálod, amit kerestél, az Istent önmagadban Ezen az úton indultatok el, ennek a göröngyeit hordjátok el, hogy simán haladhassatok. Ez maga a semleges gondolkodás megteremtése. Minden ember azzal teheti a legtöbbet, ha önmagát, magában az Istent megtalálja. Ez a legnagyobb tett. Semmit ne sürgessetek, mert mindennek eljön a maga ideje.

AZ ALÁZATRÓL

Az alázat ugyancsak sok rossz értelmet kapott az idők folyamán. Az alázat a legmélyebb tisztelet, amelyet érezhetünk. Tisztelet, amelyet egyenrangú félként élünk meg a másik ember felé. Nem kisebbségi érzés, hogy én a kis ember felnézek tisztelettel a nagyobbra, hanem én az ember, a lélek, én az Isten képmása tisztelem a másik embert, a másik lelket, az Isten képmását. Ezt tisztelhetem az emberben, ezt kell tisztelni, nem a vagyonát, beosztását, tudását. Az alázatban benne van annak a tudása, hogy a Földön a lelkek tanulási folyamatban vesznek részt, és tisztelem a másik fejlődését, felvállalt szerepét. Nem tudhatod, hogy a másik miért olyan most éppen, amilyennek látod, de azt tudhatod, hogy célja az életének az, ami neked, legjobban megoldani a feladatot, lélekként tudatosan leélni az életet. Amit adsz a veled szemben állónak, azt kapod vissza. Az alázat az maga az elfogadás, mert benne van a lélek megértése, a szeretet.

Próbáld ki egy olyan emberrel szemben, akit minden próbálkozásod ellenére sem tudtál elfogadni eddig. Gondold el, hogy neki az a feladata veled szemben, hogy erre megtanítsd, és hiába próbálkozik, te egyre jobban elutasítod. Kié a kudarc? A legjobban a tiéd, hiszen azzal, hogy nem tanulod meg a leckét, őt arra kényszerítod, hogy ugyanazt a szerepet játssza. Ha a megértés tiszteletével fordulsz felé, úgy mentesíted a karmája, feladata alól és neked is szabaddá válik a karmád vele kapcsolatos része. Az alázat, tehát egyben oldás is, mire a magadévá teszed. Az alázat soha nem lehet alábecsülés. Soha nem nézheted le, nem becsülheted le a másik szerepét. Az Isteni színjátékban minden ember szerepe egyformán fontos. A te fogaskereked, a te szereped is fontos, beleillik a többi fogaskerekbe, így tehát magadat is tiszteld, mert csak magadból indulhat el minden.

A TEREMTÉS RŐL

Teremthetnétek bármit magatoknak, jólétet, gazdagságot, hírnevet, dicsőséget. Mind az ember boldogságát szolgálja, így mindegyik jó. De még jobb, ha egészséget, teljességet kívántok teremteni, és nem nyugodtok bele az emberi elme által elfogadott ténybe, hogy a test bizonyos betegségei megváltoztathatatlanok. Ez nem is lehet igaz, mert az élő anyag, a test sejtszintjén állandóan változnak, és változásnak irányt lehet adni, mint ahogy a betegség kialakulásánál is irányt kaptak a sejtek, szervek. Az iránymutatást nagyon mélyre kell vinni, sejtszintre. Ehhez hit kell, bizalom, amely megnyilvánul minden gondolatodban, minden szavadban, minden tetedben. Igen, akkor kérdezhetitek, hogy akkor miért van mégis betegség, ha csak így meglehet szüntetni? A válasz erre az, hogy van olyan, akinek sikerül a teljes gyógyulás, mert olyan a hite ebben, és hajlandó érte az életét is megváltoztatni.

A változtatás pedig az, hogy magát másként tekinti, és másként gondolkodik, szól, és cselekszik. Elenged mindent, ami régi, kopott, megrögzött szokás volt, csak az újat, az új életet fogadja el, amelyben teste érték, a lélek eszköze.

A hit a legfontosabb a teremtésben, mert amiben hiszel, azt teremt meg. A gyógyulás egy szempillanat alatt is bekövetkezhet, ha ezt olyan erővel tudatosítod magadban. A lelketekben kell először magatokról egy teljes, egészséges, erőteljes képet alkotni, hogy ilyen vagyok és az idő a testeteket is hozzá alakítja, ha kitartatok mellette. Milyen boldogan készülődtek a karácsonyra, milyen várákozással tekintetek egész évben eléje. Ez is így van, a karácsony a maga idejében eljön, de arra előre fel kell készülni ajándékkal, fával, ünnepi házzal, étellel, és boldogsággal, hogy ez az ünnep szép, és csupa meglepetés. Tekints minden napot készülődéssel való felkészülésnek, és eljön a meglepetések napja is. Eddig azt tanítottam nektek, hogy mindenki a saját sorsának a kovácsa, és azt, hogy nincs megváltoztathatatlan, csak változó, és a változást te magad irányítod. Most más szemszögből világítom meg, hátha így teljesebb lesz a kép. Isten 6 nap alatt teremtette a világot, és a 7. napon megpihent, tanítja a biblia. Hogyan lehetséges ez? Anyagot teremteni a semmiből? Ha feltételezed, hogy minden energia, akkor egyszerű, mert az energiákat kell átcsoportosítani, sűríteni, vagy lágyabbá tenni, anyaggá formálni. Elmondom nektek, hogy ti is ezt teszitek, csak az anyag nem azonnal jelenik meg előttetek. Kigondolsz valamit, hogy mit szeretnél, egy gondolat energia indul el, és idővel, amikor átrendezte a világokban élő viszonyokat, akkor a lehetőség eléd hozza, amit kívántál. Itt nem egyedül te hozod létre a tárgyat, hanem a saját világodok együttesen. A betegségeknél is így van ez.

A világotok még egyes bajoknál nem talált kézzel fogható gyógymódot, ezért az a kép alakult ki, hogy ezek gyógyíthatatlanok. Valóban így van ez, vagy csak nem kézzel fogható a gyógymód, és ezért nem foglalkozik vele senki sem? Az anyagi világban, csak az anyagi dolgok számítanak mindaddig, míg csődöt nem mondanak. Amikor már reménytelen valakinek a helyzete, akkor saját erővilágához nyúl, és tudattalanul legtöbbször ugyan, de megteremti, amire szüksége van. A jövő, az emberiség jövője arra mutat, hogy tudatára ébred a saját erejének, és hasznára fordítja, hogy többé ne jöhessen vissza a sötétség, és kiszolgáltatottság. Hogyan lehet az, hogy génjeid hordozzák az emlékezetet, és te erről nem tudsz? A tudomány még csak a gének töredékének ismeri a funkcióját, és az mégis működik, hogy mindent felírnsz a sejtjeidbe, amit majd később észlelsz életedbe, vagy a következő életedben. Miért ne írhatnál olyan programot magadnak, amely azonnali változást hoz a testednek?

Isten azt mondja, hogy nem a törvényeket kell megváltoztatnotok, hanem azokat kell megismerni, és használni. Szándék kell hozzá először, majd tudás, és utána a tudás gyakorlása.

A TEREMTÉS MEGÉRTÉSÉRŐL

Az élet egy energia halmaz, ha másképp tekintünk rá. Kapsz egy energia csomagot, amit magad terveztél meg, és ebben benne van mindened, amikor megszüülsz. Ez kísér mindaddig, míg meg nem halsz. Ebben az energia halmazban van az életed terve belefoglalva, és egész életed során ehhez teszel, vagy ebből veszel el. Állandóan ezt alakítod minden gondolatoddal, szavaddal, tetteiddel. A halmaz egy részét nem látod meg, mert ez a jövőd, amit bármikor átformálhatsz. A másik részéből sem látod nagy részét, mert ez a múltad, amiből csak a mostanit ismered. Ez alakította ki a másik fél tervezetét, a jövőét. A jelenben mindkettőt megváltoztathatod, hiszen energiáról van szó. Ha a jelen pillanatot úgy oldod meg, mint ahogy a múlt sarkall, vagyis kijavítod, amit eddig hibásan cselekedtél, akkor az előtted lévő jövő energiái is megváltoznak. Tehát nincs eleve elrendelt sors, mert azt minden pillanatban átalakíthatod. A te múltad, a te jelened, a te jövőd. Ne engedd, hogy a múlt energiái között éld a napjaid! Ismerd föl, hogy mivel tudod az ismétlődéseket leállítani, másképp megélni, megtanulni, amit mondani akar. A kívánságaidkal harmóniába kell kerülni: nem lehet valaki békés, ha a békétlenség energiáit használja. Nem lehet boldog, ha magát máshoz hasonlítva alulértékeli magát, és elégedetlenség van a lelkében. Nem válhat bölcs emberré, mert ragaszkodik régi,

megtanult rossz tapasztalataihoz. Nem lehet kiegyensúlyozott, ha félelmek gyötrik a jövőjét illetően. A jövőd a jelened pillanatai alakítják. Pillanatok, amelyek összeállnak egésszé. Minden pillanatod energiát közvetít a teremtés felé, amely utánpótlást küld neked a következőhöz. Itt tudod befolyásolni az élted, mert ha minden pillanatodat a kívánságod, élted átalakulására vonatkozó erővel élsz meg, akkor ehhez kapod a megerősítést. Ha ragaszkodsz a megszokott régi éned energiáihoz, akkor ezt erősíti az utánpótlás. Mindig te szabod meg, hogy mit akarsz, mi legyen, ezért kell tudatosnak lenned a teremtésre.

Minden ember másképp teremti meg az életét, de minden embernél az egészség a legfontosabb helyen áll, még akkor is ha ezt nem hangsúlyozza. Ósi időktől fogva gyógymódokat használ, amely a testi bajokon segít. A gyógymódok a mostani időkig harmóniában voltak a természettel, az elemekkel –tűz, víz, föld, levegő-, az isteni hittel. A mostani gyógyítás nem vizsgálja, hogy milyen a kapcsolatod a világgal, hol vesztetted el az összeköttetést, a harmóniát a láthatatlan világgal, a lelkeddel, és a szülőanyáddal, a Földdel. Az ember nem független e kettőtől, az alkotó elemeitől. A betegségeknel is fontos szerepet játszik, hogy a kapcsolat megfelelő legyen Istenhez, mert lelked az ő lelkének része, a tested pedig a Föld alkotóeleme része. Mindkettő rezgései, energiái befolyásolják a te rezgéseidet, energiáidat. Nem szakíthatod el magadat egyiktől sem, mert míg élsz, e kettő adja az életedhez a szükséges energiákat. A Föld változik, így neked is változnod kell vele együtt. Az „ég” ezt segíti, támogatja. Ha a föld változik, az éltető energiáid is megváltoznak. Ha ennek ellenállsz, ragaszkodsz a régi, megszokott energiáidhoz, vagyis az éltedhez, a fellépő energetikai zavar tönkreteszi a tested, megbetegedsz, elveszted az életedet tápláló energiát. Ha most a régi energetikád okozta betegséged van, de az új változásokat befogadod, magadévá teszed, úgy az új energetika áthangolja a tested, meggyógyulsz, mert a fenntartó erő már megszűnt, csak te magad tartottad fenn ragaszkodásoddal a régi életedhez. Csupán energetika, de te aktív részese vagy, a te akaratodtól függ, hogy melyik irányba dől el a sorsod. Fura, de felemelő érzés, ha belegondolsz, hogy mint a lemezjátszón az elakadt tűnél, mindig ugyanaz a zene szól számodra, amit vagy meghallgatsz és tovább emeled a tűt, vagy nem hallgatod meg, és úgy emeled tovább, de így a zene eleje és vége elveszik számodra és nem lesz teljes. Miért mindig csak az elejét akarjátok hallani? Miért nem engeditek át magatokon a zenét? Ne álljatok le egy dallamnál, az egész műre legyetek kíváncsiak.

A HIT EREJÉRŐL A MEGVILÁGOSODÁSBAN

A hit a legnagyobb erő. Ha valamiben hited van, akkor az átsegít minden nehézségen.

„Legyen a hited szerint”- mondja a „Mindenség”, és ezt erősíti benned.

Ha hiszel a jólétedben, az egészségedben, a szépségedben, a saját képességeidben, azok megerősítésre kerülnek. Mert a hit bizonyosság, vagyis tudatában vagy, hogy neked ez már megvan, hogy te érték vagy. A te hited, elképzelésed mozgatja az egész életed. Aki nem biztos magáéban, - nincs hite maga iránt- annak az élete is eszerint alakul. Kaptatok egy új életet, ehhez sok új lehetőséget, így hát hiteteknek kell lenni rá. Nem kell a régigt előhozni, a bizonytalanságot újra teremteni, hanem az új lehetőségeit kell kinevelni. A régi elmúlt megéltétek, nem kell már újra, és újra ezt gyakorolni. Az élet színpadán tovább ment az előadás, nem állóképet kell kialakítani.

A lelketek erejében bízzatok, a tudatokat ehhez igazítsátok.

A LÉLEK GYÓGYÍTÁSÁRÓL

A lélek nem beteg, csak bezárt, saját múltunkba, hibáinkba. Ezek alól akarja hallatni hangját, de nem megy, és végül megbetegszik a hozzákapcsolódó test. Ekkor ez már egy esély, hogy felfigyel az ember arra, hogy valami nem jó. A betegség meglágyítja, elgondolkodik, hogy mi nem jó az életében. Sok embernek változott meg az élete gyökeresen egy átélt betegség után. Mások nem hallgatnak a lélek figyelmeztetésére, és egyre betegebbek lesznek. Nincs gyógyíthatatlan betegség, csak az ember gyógyíthatatlan, ha magát testre és tudatra választja. Ez feltételezi, hogy tehetek, gondolhatok bármit, a testem független, csak gyógyszerre, műtétre van szüksége. Nem! Ha nem alakítja át az életét, a tudata nem változik a lélekhez igazodva, úgy a betegség nem távozik, jelentkezik mindig más és más formában. A beteg ember a betegségével, gyengeségével, korlátozottságával foglalkozik, nem szabad.

A szabad ember él, örül, szeret, tanul, teljesíti, amiért született. Ha belenyugszik a betegségbe, ha ezt élteni, akkor nem teljesíti az élete tervét. Nem ad lehetőséget magának, hogy a magában lévő csodálatos erőt használja. Az erőt, amellyel Isten megajándékozta az embert, a teremtés erejét.

A betegség kialakulásánál is ezt használta, de nem tudja, és nem fogadja el. A megszüntetésénél is ezt kellene használni, de nem bízik benne. Ugyanaz az erő mindkettő, csak a helyes használatát kellene megtanulni. Képes rá mindenki, és nem jár fáradsággal,

az eredmény pedig hamar jelentkezik. A pozitív, teremtő gondolkodás a legtöbb, amit elérhetsz, mert ezzel megszüntetheted betegséged, megteremtheted belső békéd, harmóniád, és ennek a segítségével használhatod belső bölcsességed.

Az ember lelke a tökéletességre törekszik. A tökéletességre, amely Isten tisztasága. Az isteni tisztaság pedig maga a tiszta, tökéletes szeretet. Ennél többet és nagyobbat nem akarhat. A lélek feladata megvalósítani, hogy emberi élete során az elme az ő szavát hallva, az igazság szerint éljen. Az igazság pedig a szeretet maga és minden iránt, ami hozzá hasonló. Ennyi, amiért születünk, és sok életet élünk. Ez az amire törekedünk, a belső boldogság, kiegyensúlyozottság, a harmónia, a béke. Ez maga az isteni bölcsesség használata. A nagy tettetted, a mindennapi életedet ennek az ismeretlen tudata hatja át. Keresed a biztonságot, holott csak a belső békédet keresed. Keresed a jó emberek társaságát, holott csak tanulni, feltöltődni akarsz. Keresed a szépet, mert a harmóniát akarod. Olvasol, tanulsz, mert böles akarsz lenni. Az elméd, a tudatod akkor erre törekszik, ha nem tudja, hogy az igazi Isten hitet, az igazi szeretet hitét keresi. Valahol a lelke meglétét tagadó ember is arra törekszik, mint a tudatos. Tagadod, vagy elfogadod, attól még van és így működik.

A lélek igazi valója az, ami ha áthatja az emberi tudatodat, akkor nincs többé semmi, ami a békéd, boldogságod útjába áll. Az életed értelmet nyer, érték lesz számodra minden, még a madárfütty is a szabadban. Eltűnik minden betegség, mert nem lesznek tested nyomorító tetteid, cselekedeteid, szavaid, és gondolataid. Elmúlik a halálfélelmed, mert megérted, hogy ami most abba marad, az folytatódik. Kevés embernek sikerült ez, de az újkor eljövetele megkönnyíti mindenki számára a saját átalakulását.

A létező teremtő erőnk az átalakulás ideje alatt sokkal erőteljesebb, mint a régi korban. Ezt használva meglehet teremteni az eljövendő nemzedékek boldogságát is. Hiszen ha sok ember lép a tisztulás útjára, akkor egyre több és több erő szabadul fel, amely egyre több és több másikat vonz maga után.

AZ ISTENI SZERETETRŐL

Legyen meg a Te akaratod - mondja a legszebb imádság a Mi Atyánk. Ez Isten akaratát jelenti égben és földön. De mi is Isten akarata? Isten akarata a te akaratod. Isten nem akar mást, csak azt, amit te akarsz, te szeretnél. Isten azt akarja, hogy minden ember boldog, békés legyen, akkor meglesz az „Ő akarata”. A kettő, a tied és az övé nem különbözik, Isten nem tesz ellenedre, nem büntet és nem áll az utadban. Egyedül te tudod a

dolgokat megváltoztatni, átalakítani, és Isten a te akaratodat erősíti, a te lehetőségeidet bővíti ebben. Sok mindenre ráfogták már, hogy Isten büntetése, ha valami nem jól sikerült, de ez csak ok és okozat: ha én valamit rosszul teszek, akkor az óhatatlanul rossz következményeket vonz maga után. Az ember nem kiszolgáltatott, gyenge báb. Vele van az erő, a teremtés ereje, amivel megváltoztathatja a világát. Új irányt kell adni az életetek folyásának, jól, és határozottan megszabva az irányt, hogy a Teremtő Atya tudja segíteni az erőtöket.

ISMÉT A LÉLEK GYÓGYÍTÁSÁRÓL

Isten azt mondja, hogy a lélek örökké való, nem teheti tönkre semmi, és nem semmisítheti meg rajta kívül semmi.

Az ember csak elfojthatja, elnyomhatja szavát, de egységbe, harmóniába is kerülhet vele. Ha elnyomja, akkor az ember csak elméjére számíthat, és a lélek erre betegségekkel reagál, mert csak így tud üzeni. Van aki nem foglalkozik vele, de jól érti szavát, és ennek megfelelően él, boldognak kiegyensúlyozottnak érzi magát. Mindenesetre, ha már a test szenved, akkor soha ne csak a testtel foglalkozzatok, hanem a lelket is gyógyítani kell. A beteg ember életében mindig van valami olyan, amit maga ellen cselekszik. Valamit rendszeresen rosszul gyakorol, régóta, lehet, hogy életeken át. Az életet tehernek, büntetésnek érzi, ahol kiszolgáltatott a láthatatlan erőknek. A betegséget hordozók soha nem magukban keresik a baj okát. Erős a ragaszkodásuk a betegséget kiváltó, lelket nyomorító tulajdonságaikhoz, elképzeléseikhez. A legtöbbjük nem szereti magát, ezért sajnálattal próbálnak szeretetet kapni. Sokuk tehetetlen, ha magáról van szó, nem értik miért kellene magukon bármit is változtatni. Nem értik, hogy csak maguk tehetnek magukért, a másik csak segíthet támogatással.

Sok emberi élet pazarolódott el amiatt, hogy értelmetlenül érték nélkülinek tartotta magát és elpusztította az életét, amit csak meg kellett volna változtatnia, úgy hogy értékes középpontjába helyezi magát.

A lélek feladatot hoz az életbe, ami mindig érték. Ez az-az érték, amit összegyűjtögetett az életei során. Ebben mindig van jó és rossz, de ezek csak feladatok, amit az elmének fel kell ismerni és megoldani.

Az elme a testtel, az életkörülményekkel, az adottságokkal azonosítja magát, pedig az ember ennél több. Ez olyan, mintha azt mondanád egy pálca végére, hogy az a pálca, vagy a palcára, hogy az a vége. A pálca vége nem látja az egész palcát, ezért el is hiszi, hogy ő

az egész pálcá. Így van ez az embernél is, több mint amit jelenleg lát magából, és el kell hinnie hogy ez így van, mert különben tévedésként éli meg az életét. Többre és jobbra érdemes az utolsó, megvetett ember is, mint amit a képzeleted elbír, ezért légy tisztelettel minden embertársad iránt.

A lélek az ember lényege. A lélek az ember irányítója. A lélek határozza meg, hogy milyen leszel, milyen lesz az életed. A lélek sokkal több annál, mint amit most élsz, és tapasztalsz magadról. Ezt a többet csak azért nem tudod és tapasztalod, mert nincs hited magad iránt, csak az embert látod, aki most vagy. Évszázadok, évezredek alatt alakult ki magatokról ez a kép, amihez még ragaszkodtok, pedig már nem kellene. Változott minden, így az is, hogy lelketek nagysága, milyensége homályba merüljön a szemetek előtt. Most vékony, néhol teljesen áttetsző a fátyol, ami elfedi az igazi valótokat. Megváltozott a feladatotok is, mert fontos, hogy tudatosak legyetek az igazi valótokra és használjátok az igazi képességeiteket. Az igazi képességeitek megismerése azért fontos, hogy az újkorban ezeket használhassa az ember, és tovább adja, tovább fejlessze az utána jövőknek. A lelket, az Isten részét megismerni, megtapasztalni az ember felszabadulását jelenti, mivel megérti, hogy a Föld csak a lélek munka és pihenőhelye, ahol szabadon élvezheti képességét és alkothat magának sok-sok tapasztalatot az eljövendő időkre.

A földi élet az egyik legszebb élet, és többször is megtapasztalhatja a lélek. Ennek az örömeből sokat elvesz az elme félelme az elmúlástól. Felszabadul ez alól az ember, ha megismeri önmagát. A halált örömmel várja, ha élete hanyatlani kezd, mert tudja, hogy teste nélkül ugyan, de tovább él az idők végezetéig. A test mulandósága, törekénysége az elme félelme, a léleké csak annyiban, hogy nem tudja feladatát végre hajtani. A feladat pedig mindig a megtapasztalás, az igazi szeretet megvalósítása.

Minden lélek feladata ez, testbe zárva, testen keresztül cselekedve elérni a teljes és tiszta szeretet állapotát, legyőzni a felejtést, emlékezni arra, hogy lélek vagyok. Ez pedig már az egység, a test, a lélek, a szellem egysége, a tudatosság. Ez a feladata a Földön minden léleknek, aki emberként él.

A LÉLEKRŐL, A LÉLEK GYÓGYÍTÁSÁRÓL

Minden lélek jegyeket, ismertetőket visel magán. A jegyek, ismertetők a tapasztalatait mutatják, amelyeket az életei során szerzett. Van, akinek nagyon sok van, van akinek kevesebb. A földi jegyek a legszebbek, legszínesebbek, de vannak máshonnan valók is. Nem kell több „ismertetőt”, vagy jegyet magadra szedned, ha megvalósítod az igazi

szeretetet magadban. Innentől fogva, csak segítőként tudsz élni a Földön, tanítóként, vagy lélekként, test nélkül segíted az embereket, ugyancsak tanítóként. Levetheted az úgynevezett karma-feladat vállalást, az életterv megalkotását és megélését. Ebből is láthatod, hogy minden a szeretetről szól, ez a kulcsa mindennek. Ha valamit úgy erőltetsz magadra, hogy a szeretetet elérd, akkor nem éred el soha, mert az erőszakból nem szeretet fakad. A szeretetet nem másért kell magadban felszabadítani, hanem magadért. Ha magadat tudod szeretni, akkor nem cseleksz magad ellen. Ha magad ellen már nem cseleksz, akkor más ellen sem fordulsz. A magunk iránti szeretet nem azt jelenti, hogy kényezteted magad, hanem azt, hogy igazi természeted szerint élsz, használod mindazt, amid van, amit elnyomtak benned, és amit még nem is ismersz. Ismerd meg a természeted, hogy szeretni tudd, mert ha szereted, akkor használod is. Ha használod, akkor csak a béke, a harmónia, az isteni bölcsesség lehet veled, és teljes lesz az életed.

A lélek ereje a tisztaságában van. A tisztaságot pedig nem elfojtani kell, hanem hagyni kell hatni az életben is. A tisztaság az önzetlen szeretet. Az önzetlen szeretet a legtöbbet adja magadnak, mert nem térít el korlátok közé, szabadon élsz, a szeretetből táplálkozva. A szabadság a szeretetben azt jelenti, hogy nem teszek különbséget a tanult szokásaim alapján. Az emberi elme csak korlátozott formában, sarkítva érti meg a dolgokat, így a lélek, a szeretet szabadságát megérteni nehéz. Legyetek bizalommal magatok iránt, hogy emberi mivoltotok megértse a saját lelke nagyságát, és szabadságát, és tisztasága áthathassa a hátralévő életeteket.

A szent írásaitok azt mondják, hogy a lélek a testtől különálló, szabad. Ez teljességében nem igaz, hiszen a lélek azért kért és kapott életet, mert e-nélkül nem tudja megtapasztalni erejét, nagyságát. Az emberi életben azáltal, hogy cselekedhet, hogy több lélekkal kell kapcsolatot fenntartania, hogy elfeledte igazi valóját, nehéz feladat fenntartani a lélek tudatot, az öröklét tudatát. Mégis, az életben tapasztaltak ellenére is, a fájdalom, esetleg küzdelem ellenére is, a lélek vágyik újra születni, gyerekként újra kezdeni. Terveket készít az újra, hogy milyen tapasztalatokat szerezhessen az új életében. Arra törekszik, hogy megtanulhassa, amit még nem tud tökéletesen. A végső célja minden életnek, hogy emberként megvalósítsd az igazi szeretetet, az Isteni szeretetet. A lélek tehát nem szabad addig, míg emberként meg nem éli lélek tudatát. Ha ez megtörténik, akkor megvalósította azt, amiért újra és újra meg kellett születnie.

A lélek szabadságát az újra születések forgásában a felismerés adja, hogy lélek, és testi mivoltában, az emberi életében ez a felismerés határozza meg a továbbiakat. Ha az elméd elér odáig, hogy megtalálja a lelkedet, és a lelked még nem azonosult az elmével,

emlékszik Isteni mivoltára, eredetére, akkor tudatos egységet tudsz kialakítani. A tudatos egységben elhagyod a személyiségben lévő, lelked kibontakozását megakadályozó tulajdonságaidat, szokásaidat, vagyis inkább elvesztik a szerepüket, nem kell, hogy kényszerítsenek a szeretet nélküli cselekedetekre, gondolatokra.

A végtelent találod meg magadban, amely mindig ott volt és mindig a tied volt. A végtelent, amelyben többé nem érzed az „időd” sürgetését, a félelmek, ítélezés kényszerét. Nincs miért ezt tenned, mert megérted, és egyben a hiteddé válik, hogy örök vagy, most a testedben élsz a Földön, de majd ezután más jön, de te akkor te maradsz. Ha ezt megérted, és magadévá teszed, az életed kiszínesedik, és öröm tölt el, hogy élsz és örömmel éled meg mindennapjaidat. Ez a belső béke kezdete számodra, a harmónia maga, mert befejezed a harcot magad ellen, és Isteni bölcsességed teljes tudatában, és használva azt kiteljesíted az életed.

A test szolgálja a lelket. Ha sokáig akarod, akkor becsüld meg, mert ez is a tied.

Alakíthatod, formálhatod, elnyomorodott részeit átalakíthatod, és teljessé teheted. Te irányítod, és nem kell elfogadnod, hogy nem jól működik. A lelked alkotta, és a lelked alakítja folyamatosan, hát alakítsd a jóra és a szépre. Minden sejt vegye át akaratod rezgéseit, amelyek bizonyosak abban, hogy átalakítják a sejtek működését a teljességre.

ZÁRSZÓ

A lélek nem az elme tudásának megfelelő képességekkel bír. Egyszerű észbeli képességű ember lelke nem akkora, és nem olyan képességű, mint amelyet az életével bizonyít.

Az élet összessége csak a feladatot, az élettervet tükrözi, de általa a mögötte lévő lélek nagysága, tapasztalat még csak nem is sejthető. Így senkit nem ítélsz meg, mert az élet csak feladat, amelyet végre kell hajtani, és ebben a legtöbbet, a legjobbat kell alkotni, a legtöbb boldogságot kell megtalálni. Nem vállal minden lélek az emberi szemmel nagy feladatot, de én csak azt mondom, hogy az élet maga is egy csodálatos feladat, lehetőség, amely megadatik a lélek számára. Az isteni lényeg, a földi, anyagi létben, másképpen a lélek a testben. Egység, amelynek összhangját hivatott mindenki megteremteni. Az összhang egy békés, boldog állapotot hoz létre, egy csendes megértést, hogy a saját világomnak én vagyok a középpontja. Ha a teljességet feltételezed mindenről, akkor a kör középpontja vagy, és hozzá igazodik a körvonal. Soha nem a körvonal alakítja ki a kört, hanem a középpont, hogy hozzá milyen távol essen. Ezen a körvonalon vannak az életed szereplői, és a hozzájuk fűződő események. Ha te, mint középpont stabil vagy a magadról

alkotott képben, a világról és az életről alkotott képben, akkor a körvonal egyenletesen forog körülötted. Ha te nem tudod, hogy mit akarsz, hogy neked mi a jó, hogyan változik a világ, mely törvények alapján, vagyis az életről nincs konkrét elképzelésed, és ide-oda csapódsz, határozatlanul változtatod a helyedet, úgy a körvonal is hozzád igazodva összevissza hullámoz körülötted. Ezért csak te vagy a felelős, nem más, hiszen te hívod életre. Tudatosság és igazi szeretet, ami megteremtheti a belső békét. Tudatosság arra, hogy én vagyok az életem teljes körű ura, nem a körülmények alakítanak, hanem én magam alakítom magamat és az életemet. Igazi szeretettel teszem a dolgom a világban, amellyel nem fér meg az irigység, a féltékenység és az ítélkezés. Ha magam iránt megfelelő az értékelésem, akkor másokat is értéként fogom kezelni.

Soha nincs késő az igazi valónkat megtalálni, és megtanulni, hogy hogyan hassa át az életünket.

A lélek boldogsága, ha a megértés békéje hatja át a testet és a lelket egyaránt. Az elme nincs egyedül az élet problémáinak megoldásában, csak hagyni kell a megalkotót, a problémák megalkotóját a megoldásra rávezetni. Hajlandóság kell az elme részéről, hogy a lélek felé közelítsen. A közelítés minden lépését segíti az univerzum, amelynek a fő célja, hogy boldog légy, a boldogság pedig csak az egyensúly, amelyben az elméd és lelked a megfelelő arányban vesz részt az életedben, és megkapja mindegyik a neki járó helyét. Válgnyitottá, hogy meghalld a lelked és a „Mindenség szavát”, amely nemcsak a nehézségeket tette eléd, hanem az ehhez járó megoldásokat is. Az ember nem kiszolgáltatott lény. Tudnod kell, hogy a kérésedre, az ember kérésére a mennyek országának lakói sietnek a segítségedre, és ezt nem változtatja meg az. Hogy ki vagy, vagy mekkora a kérésed. A cél csak az, hogy a feladatod megoldhasd, és boldog légy.

Feküdjetek fel az élet áramlására, semmivel ne akadályozzátok meg az áramlást, mert ez hozza számotokra a jövőt, ami felé haladni kell. Ne kössétek magatokhoz a múltat, a múlt meg-megjelenő eseményeit, hagyjátok, elússzon mellettetek. Ami volt elmúlt, ha hasonló alakban megjelenik, akkor nem biztos, hogy meg kell ragadni mellette, csak mosolyogva integetni kell a távozásához. Nincs több és nincs más, minthogy szeretet szője át az életem minden pillanatát. Úgy változhat minden, ha te is változol, de ténylegesen, és nemcsak mondva. Nyissátok ki a szíveteket, és engedjétek beáramolni az Isten erőit, amely hittel és bizalommal, valamint bátorsággal tölt el benneteket.

Ha valahová el akarsz jutni és elindulsz, mert szeretnél odaérni, hiszen tudod, hogy ott ajándék és öröm vár rád, akkor nem azon ábrándozol útközben, hogy milyen volt ahol eddig voltál, ahol nem volt örömed, hanem útközben is arra gondolsz, hogy milyen jó lesz

ott, ahová tartasz. Nem érdekel az sem, hogy nehéz, göröngyös az út, hogy közben megfájdul a lábad, csak arra gondolsz, hogy célba érsz és mindez a múlté lesz. Amikor tényleg eléred a célot akkor megérte, hogy ha nem lett volna bátorságod, a cél jóságában való hited, akkor el sem indultál volna, ha nem lett volna kitartásod a fáradságos úthoz, akkor soha nem tudtad volna meg, hogy mi várt rád az utad végén.